

FAHRENHEIT 451

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

www.bcn.es/bombers

Juliol 2003
Núm. 9

Bombers, a punt per als Jocs Mundials

- Extinció amb hidroavions
- Taula Rodona: la forma física
- Èxit de la Cursa de Bombers

Ajuntament de Barcelona

Sector de la Via Pública

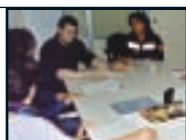

La cinquena edició de la Cursa de Bombers va comptar amb 6.600 corredors

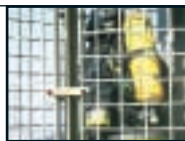

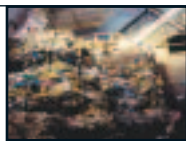
- 4** **Editorial**
A punt per als Jocs

- 26** **Taula rodona**
Debat sobre la forma física dels bombers

- 5** **Candent**
Preparació per als Jocs Mundials de Polícies i Bombers de Barcelona

- 30** **Món verd**
Reciclatge selectiu

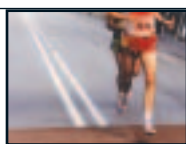
- 8** **Notícies**
- Cursa de Bombers
- Concurs de narració curta
- Fira Preventia

- 32** **Al marge**
El relleu universitari del Laboratori del Foc

- 14** **Eines de Prevenció**
Inspecció d'una sala de cinema

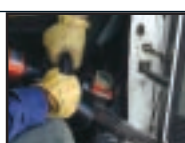
- 34** **Activitats Esportives**
- Campions de muster
- Participació ciclista

- 16** **Materials i equipaments**
- B-314
- Globus d'il·luminació

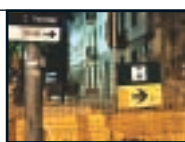
- 35** **A ciutat**
Adéu de la regidora Carme San Miguel

- 18** **Formació**
- Pretensors del cinturó
- Extinció amb hidroavions

- 36** **Flamarades**
- Eleccions a l'SPEIS
- "No a la guerra"
- Autoescombradora

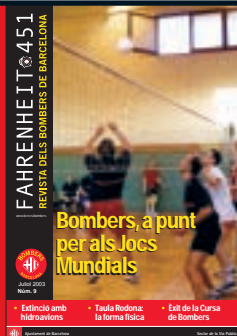
- 23** **Serveis destacats**
- Caiguda d'una bastida
- Fuita de gas

- 38** **L'Iceberg**
Per David Zapater

- 24** **Cooperació i solidaritat**
- Donació a Minsk
- Apadrinar gallines

FAHRENHEIT • 451

Edita: Bombers de Barcelona
Ajuntament de Barcelona

Consell Editorial:
Josep Barjuan, Màrius Comorera, Carles Escarpanté, Eva Llorach, Jesús Martínez Viejo, Mònica Navas, Joan Pedreny, Montse Radresa i Susana Suárez

Directora: Montse Radresa
Serveis editorials: Op-team SIC SL

Navas de Tolosa, 270, 5-3
08027 - Barcelona
Tel. 93 243 08 35
Fax 93 352 76 76
www.op-team.com
(fahrenheit451@mail.bcn.es)

Coordinació: Mònica Navas
(nicnavas@op-team.com)

Disseny i maquetació: Joan Serra,
Núria Guéll

Redacció: Loli Rivas, Susana Suárez

Fotografia: Antoni Cabeza, Ricard Cervantes,
Josep Masip, Joaquim Pol, Laura Sánchez,
Susana Suárez, Ester Valero

Col·laboradors en aquest número:
Anselm Andrés, Joan Andrés, Jordi Asín, Josep Barjuan, Antoni Cabeza, Josep Ramon Carme, Ricard Cervantes, Màrius Comorera, Victor Dobano, Ramon Eslava, Miquel Angel Fuente, Juan Carlos López, Jesús Martínez Armesto, Jordi Mur, Agustí Pallarés, Joan A. Pérez Jareño, Montserrat Radresa, Jesús Romero, Emili Roura, Xavier Torrent, Esther Valero, David Zapater

Fotomecànica i impressió: Cevagraf SCCL

Dipòsit legal: B-33873-2001

Vull aprofitar l'oportunitat que em brinda aquest nou número de la revista Fahrenheit per saludar cordialment a tots els membres del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament. L'arribada de l'estiu ha estat marcada per l'inici d'una nova etapa a l'Ajuntament de Barcelona. Comencem un nou mandat municipal i tenim per davant quatre anys per a la realització de nous projectes i per a la consolidació d'aquells que ja estaven en marxa. En aquesta línia, el nou Parc de Llevant està configurant un nou mapa de parcs més racional i més adequat a les necessitats de cada districte i del conjunt dels ciutadans.

L'estiu, tanmateix, no ha començat bé en tots els aspectes. Aquest més de juny hem perdut el professional i company Jordi Mur, que va morir mentre col·laborava en tasques d'extinció d'incendis a Navés, comarca del Solsonès. Ha estat una molt mala notícia per a tota l'organització de l'SPEIS que ha fet oblidar que enguany hem tingut unes revetlles de Sant Joan i Sant Pere tranquil·les i sense incidències de rellevància, alhora que no hem de lamentar, malgrat les elevades temperatures i l'alt risc d'incendis d'aquest mes de juny, cap actuació de gran importància.

Aquest mes de juliol serà el de la celebració a Barcelona dels X Jocs Mundials de Polícies i Bombers. Estic segur que els professionals de l'SPEIS que hi participeu aconseguireu uns excel·lents resultats, com ja heu demostrat en competicions esportives similars celebrades en altres països i ocasions.

Tenim davant moltes coses noves a fer, molts nous projectes que consolidaran Bombers de Barcelona com a una organització moderna, preparada, orientada a la prevenció i al servei dels ciutadans i les ciutadanes de Barcelona.

Bon estiu a tots i a totes !

Jordi Hereu
Regidor de Mobilitat i Seguretat

A punt per als Jocs

Queda menys d'un mes perquè comencin els X Jocs Mundials de Polícies i Bombers. Barcelona acollirà durant vuit dies més de 10.000 bombers i policies de tot el món que competiran esportivament per aconseguir l'or, la plata i el bronze. Els professionals de Bombers de Barcelona volen

oferir a la seva ciutat, seu dels Jocs, el millor de si mateixos i, com ja han demostrat en d'altres competicions, deixar el pavelló molt alt.

En el número de tardor de Fahrenheit 451 dedicarem un suplement especial a detallar la participació i els resultats dels Bombers de Barcelona en aquests Jocs i esperem poder-vos parlar de molts èxits.

Però malhauradament, no podem parlar només de celebracions. Durant el mes de juny hem hagut de lamentar la pèrdua del company Jordi Mur, mort en accident aeri durant les tasques d'extinció d'un incendi forestal al Solsonès. Per a ell el nostre petit homenatge.

Bon estiu a tothom i fins a la tardor. 🚒

Atletisme

Bombers de Barcelona compta amb la representació de **Juan Carlos Aranda** –vencedor de l'última Cursa de Bombers–, **Tomás Chiva**, **Francisco Fernández**, **Sergi Fuertes** i **Xavier Torrent**.

Francisco Fernández destaca la significació d'aquest event esportiu. Per a ell, l'Estadi Olímpic "és el millor escenari per córrer" i els Jocs, una ocasió "gairebé immillorable". Xavier Torrent assegura que els èxits són el "recull de molt de temps de treball, combinats amb la sort d'un dia". Torrent acumula un pal-

marés de victòries esportives que es remunta al 1990, amb la tercera posició d'un espanyol a la Marató Internacional de València. És el participant més veterà de Bombers als WP&FG –va obtenir medalla d'argent als 3.000 m. obstacles a Melbourne 1995– i els seus èxits el col·loquen com a clar favorit.

Tennis

Els tenistes de Bombers de Barcelona són **Agustín Esteve**, **Guillermo García Parreu**, **Rafael Lebrero**, **Josep Marín** i **Pedro Torres**. És la seva primera participació a uns Jocs i per això els veuen com un "repte esportiu", com reconeix Rafael Lebrero.

Stair Race

Antonio Jiménez, **Toni Díaz**, **José Luis Cantarero**, **José Moreno**, **Carlos Pons**, **Herminio Pauer**, **Carlos Gimeno**, **José María Mateo**, **Joaquín Galindo**, **Raúl López**, **Javi Muñoz** i **Ramón Rocasplana** són els components dels tres quartets participants a les proves d'Stair Race. Toni Díaz la qualificava com la prova "possiblement més forta i dura" dels Jocs. Per a Díaz, l'Stair Race obliga a treballar tant la força com la resistència.

Bombers de Barcelona, a punt per als Jocs

A menys d'un mes per a l'inici dels X World Police and Fire Games, els equips de Bombers de Barcelona es preparen per a la seva participació als Jocs. Més de 134 bombers de l'SPEIS disputaran proves en 16 esports.

Noten certa pressió per jugar a casa però pesa més la il·lusió de ser amfitrions d'uns Jocs Mundials de Polícies i Bombers. Els membres de Bombers de Barcelona que participaran a les proves esportives dels World Police and Fire Games del 2003 a Barcelona van començar fa uns mesos la seva preparació.

La selecció de 134 esportistes de l'SPEIS està preparada ja per afrontar amb ganes un dels esdeveniments esportius més significatius de la història de Barce-

lona. La ciutat acollirà la desena edició dels Jocs Mundials de Polícies i Bombers (WP&FG) del 27 de juliol al 3 d'agost. S'espera rebre un total aproximat de 10.000 visitants, arribats per participar en aquesta trobada biannual de professionals dels cossos de salvament i seguretat.

A la competició esportiva, Bombers de Barcelona estarà representat a les proves d'atletisme, bench press, ciclisme, futbol sala, golf, mountain bike, musster, natació, petanca, pesca, powerlifting, esquaix, stair race,

tennis, tir amb arc i voleibol. L'Associació Cultural i Esportiva (ACE) de Bombers ha tramitat les inscripcions d'un total de 134 bombers de l'SPEIS per als jocs del 2003.

Èxit de participació

Els WP&FG de Barcelona han batut tots els rècords de participació registrats en els seus divuit anys d'història. A 89 dies per a l'inici dels jocs, ja s'havien superat els 9.700 participants i s'ha-

Ciclisme

L'equip ciclista de Bombers està format per Ferran Aguado, J. Lluís Andrés, Jordi Asín, Valentí Calvet, J. R. Carme, Francisco Martínez, Juan C. Mompel, Germán Moreno, Pedro Tortosa i Manuel Valle.

Futbol Sala

Els membres de l'equip de futbol sala Toni Díaz, Joan Abellán, Rafael Márquez, José L. Polo, José L. Lozoya, Diego Navarro, José Moreno, Dani Marcos, Isaac Manzano, Carlos Ávalos i Josep Sala també estan a punt. Díaz creu que l'equip té "un bon nivell de futbol" però "s'ha de veure el nivell dels altres països", opina. En participacions anteriors, aquest equip va quedar subcampion dels Jocs de Bombers de Nova Zelanda 2002, i això els encoratja de cara a obtenir "bons resultats".

Tir amb Arc

A les proves de tir amb arc, estarem representats per Francisco Barranco, Xavier Fuente, Jesús del Río i Manel Bruño.

Golf

Els golfistes de l'SPEIS Miguel Ángel Ferres, Pep Ribas, Rafael Lebrero, Enric Riba, Agustí Bruño, Guillermo García Parreu i Joaquín Álvarez preparen individualment la seva participació als Jocs amb competicions regulars als camps on se celebraran els WP&FG. És un equip amb poca experiència que sobretot vol "gaudir de l'ambient", com remarca Pep Ribas.

Muster

Carlos Bermúdez, Israel Caldera, Víctor Dobaño, Álvaro Pérez, Raúl López i Emili Roura, després dels últims èxits aconseguits, esperen fer una bona marca als Jocs. Roura manifesta sobretot la "il·lusió de poder desfilat i competir als Jocs de Barcelona" i es mostra optimista per "aconseguir medalla".

Voleibol

L'equip de Bombers de Barcelona de voleibol és l'hereu d'una tradició esportiva a l'SPEIS que es remunta als anys 50. El formen Ángel López, Pep Ribas, Ferran Lorente, Ramón Valdés, Joan Abellán, Pere Forcada, Carlos Pons, Xavier Jané, Joan Luis Ferrer, Miquel Sanz, Jordi García, José Manuel Buj i Antonio Campos. Les seves participacions són gairebé fixes a les competicions de bombers. En paraules de l'entrenador-jugador Ángel López, aquest bagatge els fa sentir-se "amb possibilitats de fer un bon paper" i sobretot els motiva per competir en un marc irrepetible, com és la seva ciutat.

Triatló

Ferran Aguado i Víctor Dobaño són dues esperances fermes d'assolir èxits a les proves de triatló. Els dos atletes compten amb l'experiència de participacions en anteriors edicions dels WP&FG. Als jocs de Barcelona, participaran en les competicions d'individual i per equips amb Josep Ramon Carme, José Cuesta i Juan Carlos Aranda.

vien tancat les inscripcions per a 25 esports. En total, s'han tramitat prop de 12.000 inscripcions en competicions dels diferents esports, ja que hi ha atletes que participen en més d'una prova.

En l'anterior edició, celebra el 2001 a Indianàpolis, el total d'esportistes inscrits va ser de 9.023. A Barcelona, aquest esdeveniment esportiu fins i tot ha superat en participació d'esportistes als Jocs Olímpics de 1992, que van comptar amb 9.367 atletes.

En aquesta ocasió, dels setanta països que participen als Jocs Mundials de Polícies i Bombers de Barcelona, Espanya és el territori que aporta més atletes, seguit dels Estats Units i el Regne Unit i s'espera que la situació geogràfica de la ciutat faciliti la participació d'esportistes europeus que no havien viatjat a les anteriors seus dels Jocs.

Paral·lelament als Jocs, durant els vuit dies de competició

esportiva s'organitzaran diversos esdeveniments culturals i socials per incentivar la participació i la interacció de tothom.

Per primera vegada, durant els Jocs de Barcelona s'organitzarà el Fòrum Cultural de la Seguretat, que albergarà exposicions, concursos i conferències sobre la feina dels cossos de seguretat i salvament arreu del món.

També dins del programa d'actes dels X WP&FG s'atorgaran els premis dels concursos de poesia, pintura, narrativa, fotografia, cinema, periodisme, balls de saló i cançó dels jocs. L'objectiu principal és premiar aquelles obres que expressin millor el valor del treball que realitzen bombers i polícies en favor de la societat. Per a més informació sobre els concursos, el programa i tot allò relacionat amb els Jocs de Barcelona consulteu la pàgina web de la desena edició: www.2003wpfg.org.

El programa dels WP&FG	
19/7	Inauguració del "Village" (zona de trobada dels atletes, oberta a la ciutat).
23/7	Apertura del Centre d'Accreditació i Recepció d'Atletes.
25/7	Benedicció de la bandera dels Jocs a la catedral de Santiago de Compostela i retorn cap a Barcelona pel Camí de Santiago, escortada per cotxes de polícies i bombers. Santiago de Compostela. Encesa de la torxa dels Jocs a Delfos (Grècia) i inici del viatge cap a Barcelona, escortada per cotxes de polícies i bombers.
26/7	Inauguració de la Fira de Col·leccionisme i Intercanvi (zona de la Font Màgica)
27/7	Arribada de la torxa i de la bandera a La Jonquera (Porta Catalana) i inici del viatge conjunt cap a Barcelona. Cerimònia d'inauguració dels Jocs a l'Estadi Olímpic Lluís Companys de Barcelona.
28/7	Celebració interreligiosa (Plaça Nova)
29 i 30/7	Concurs de Balls de Saló (Village)
30 i 31/7	Congrés. I Congrés Mundial de Seguretat i Prevenció (Palau de Congressos). I Saló Sector Seguretat i Prevenció - Fira de Material Professional (Palau de Congressos)
31/7	Festa Mediterrània (Poble Espanyol)
3/8	Cloenda dels Jocs (al costat de la Font Màgica)

La torxa dels Jocs, de Grècia a Barcelona

El foc és un element de referència a tots els esdeveniments esportius de prestigi. La majoria de cultures l'associen amb la divinitat, per les seves propietats purificadoras i la capacitat per il·luminar i escalfar. Als Jocs Mundials de Polícies i Bombers que se celebraran a Barcelona del 27 de juliol al 3 d'agost, la flama de l'esport estarà present en la cerimònia d'apertura, portada des de la ciutat grega de Delfos (Grècia). Allà arribarà després de sortir de Barcelona el dia 23 de juliol i de fer relleus per diverses ciutats europees.

La torxa dels WP&FG 2003 s'encendrà a Delfos el 25 de juliol en una cerimònia d'encesa celebrada a l'Stadium i durant

l'alba, ja que la ciutat grega està dedicada al déu del Sol, Apolo.

Un cop encesa, la flama viatjarà escortada per una comitiva de polícies i bombers fins a Narbona (França), on es trobarà per primer cop amb la bandera dels Jocs, el dia 26 de juliol a la tarda.

A la plaça central de la ciutat francesa, quinze cotxes de policia dels diferents països de la Unió Europea prendran el relleu per portar la torxa encesa fins a Barcelona. Durant el trajecte es realitzaran altres relleus a Figueres, Girona, Mollet, Sabadell i a Barcelona, just abans d'entrar a l'Estadi Olímpic el 27 de juliol, en el moment d'inauguració dels X Jocs Mundials de Polícies i Bombers.

L'antecedent històric dels Jocs de Polícies i Bombers

Delfos té un passat estretament vinculat als jocs esportius de l'Antiguitat. En aquesta ciutat s'organitzaven els Jocs Pítics, que juntament amb els Jocs Olímpics i els Jocs Istmicis constituïen els principals esdeveniments esportius de l'Antiguitat a Grècia. La competició esportiva de Delfos estava organitzada per la Lliga Anfictionica, una federació de dotze pobles amb seu al santuari de Demeter, a les Termòpiles. Els Jocs Pítics se celebraven al mes d'agost i tenien una duració d'una setmana, igual que els Jocs Mundials de Polícies i Bombers.

↑ El Parc de Llevant està ubicat al carrer de Castella, entre l'avinguda Diagonal i el carrer Pere IV

Durant la Jornada es van presentar l'autobomba B-314 i el portacontenidors J-16, adquirits fa poc

← L'edifici té cinc hangars amb capacitat per allotjar dos vehicles cadascun

L'estrena del nou parc culmina un procés de construcció de casernes descentralitzades, per acostar-se al ciutadà

↓ Un moment de la visita per les instal·lacions i equipaments del nou parc

← L'alcalde també va dibuixar la seva xapa per la pau

Portes obertes al nou Parc de Llevant

El Parc de Bombers de Llevant ja és una realitat. L'1 d'abril es va celebrar una jornada de Portes Obertes, que va comptar amb l'assistència de l'alcalde Joan Clos. L'acte va començar amb un recorregut de Clos per les instal·lacions del Parc i l'obertura de les cinc portes dels hangars, com a acte simbòlic d'entrada en funcionament de la caserna.

Els bombers que formen part de la dotació del Parc de Llevant, alguns dels quals procedeixen de l'antiga caserna d'Almogàvers, es van mostrar encantats amb el seu nou allotjament i van afirmar que el parc està "ben

L'1 d'abril es va celebrar una jornada de portes obertes al Parc de Llevant, la nova caserna ubicada al Poble Nou. L'alcalde Joan Clos va assistir a l'acte, i molts veïns van venir a conèixer de prop els nous habitants del barri.

pensat, ben muntat i ben ubicat" i que és una "meravella". Joan Asín, Cap d'Unitat, va des-

taçar l'impacte que ha suposat per als bombers l'arribada al parc, i comentava que els bombers estaven que "no s'ho creien".

Casernes descentralitzades

El nou Parc de Llevant reforça l'estructura de Bombers al districte de Sant Martí i culmina un procés de construcció de casernes descentralitzades, amb l'idea que el Servei "s'apropi més a les necessitats de la ciutat i també a les demandes dels bombers", segons va comentar Clos. Aquest procés inclou una nova

distribució zonal de casernes, prevista al Pla Director del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament. La reestructuració, iniciada al 1996, té com a objectius la millora del Servei i la homogeneïtzació de la cobertura de la ciutat. Així, es preveu que amb el nou mapa de casernes es puguin atendre els requeriments dels ciutadans en un interval de temps d'entre cinc i deu minuts.

Durant la jornada de Portes Obertes del nou Parc de Llevant també es van presentar dos nous vehicles per a intervenció: l'autobomba B-314 i el portacontenidors J-16, destinat a les inter-

vencions a grans accidents i dotat amb equips hidràulics, elèctrics i de rescat.

La incorporació d'aquests nous vehicles s'emmarca en el procés de renovació i modernització dels recursos materials de Bombers. 🚒

← L'autobomba B-314 i el portacontenidors J-16 formen part del Parc de Llevant

Solidaris en la presentació del Parc

A l'acte de presentació i jornada de Portes Obertes del Parc de Llevant també va haver temps per a la diversió i la solidaritat. Tots els assistents podien dibuixar una imatge força significativa del moment: un colom de la pau i un eslògan on es podia llegir "Bombers per la pau". Un cop acolorits es feia una xapa amb els dibuixos, que bombers i ciutadans van lluir a la solapa. La jornada de Portes Obertes va acabar amb un berenar i al pati del parc el més petits van poder pujar a la Genoveva, el vehicle històric de Bombers.

↑ Enguany es va batre un nou rècord de participació, amb 6.600 inscrits

↓ Juan Carlos Aranda va ser el primer en la classificació de Bombers

← Dos dels bombers participants entren a la meta

A punt de ser bombera

L'atleta palentina Marta Domínguez, guanyadora femenina de la Cursa de Bombers i Campiona d'Espanya d'Atletisme, va visitar de petita el Parc de Bombers de Palència i va decidir que volia ser bombera. Tot i que més endavant va trobar la seva vocació a l'atletisme, ha mantingut el sentiment d'admiració per la professió. Tant es així, que s'ha mostrat disposada a participar en la promoció dels propers Jocs Mundials de Polícies i Bombers. A l'acte de presentació de la cursa, Marta va afirmar que "els bombers s'han involucrat molt i molt bé en la cursa, fent com sempre una bona feina".

10

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Rècord de participació a la Cursa Bombers

El passat 30 de març, la V Cursa Bombers de Barcelona va batre un nou rècord de participació amb 6.600 corredors. Aquesta cita esportiva s'ha convertit en tot un referent pels afeccionats a l'atletisme, entre els quals hi ha molts bombers.

↑ Guanyadors de la cursa

Sota el lema "Corre Barcelona" el passat 30 de març es va disputar la cinquena edició de la Cursa Bombers de Barcelona sobre un circuit de 10 km. En total, uns 120 membres del Servei van participar a la Cursa. El veterà Juan Carlos Aranda va obtenir la primera posició a la classificació de Bombers de Barcelona, amb un temps

a la cursa de 35'48". Víctor Dobaño, un dels trenta nous bombers en pràctiques, va ser el segon classificat, amb un temps de 36'15". Finalment, els companys Francisco Fernández, Tomás Chiva i Sergi Fuertes van assolir, respectivament, la tercera, quarta i cinquena posició entre els bombers corredors.

La competició va acabar amb

El veterà Juan Carlos Aranda va obtenir la primera posició a la classificació de Bombers de Barcelona

les victòries del fondista kenyà David Tuwei, amb un temps de 28'32, i de Marta Domínguez, la millor atleta espanyola del moment i participant assídua d'aquesta cursa. Domínguez, tot i reconèixer que no estava en el seu millor moment de forma, va acabar amb tres anys consecutius de victòries de Kenya a la secció femenina, i va assolir la primera posició en aquesta categoria, amb un temps de 34'06".

Cinc anys de Cursa

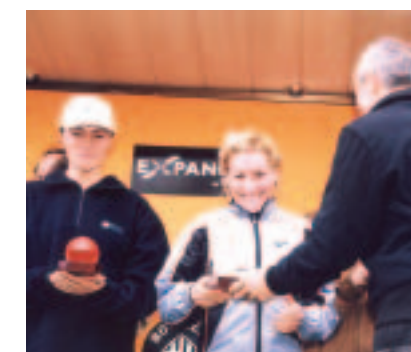
La primera edició de la cursa es va celebrar l'any 1999. El caporal Xavier Torrent va obtenir la victòria entre els bombers a les edicions de 1999, 2000 i 2001. Aquesta cinquena edició, organitzada per la firma Nike i per l'Ajuntament de Barcelona, ha incorporat diverses novetats, com ara la recuperació del recorregut original –baixada per les

En aquesta V edició, la cursa ha recuperat el recorregut original: baixada per les Rambles i volta a la Ciutadella

Rambles i volta al perímetre del Parc de la Ciutadella, la col·locació d'un cronòmetre a cada punt quilomètric i la presència de bandes de música al llarg del recorregut.

La cinquena edició de la Cursa de Bombers ha tingut lloc pocs

↑ Marta Domínguez va assolir la primera posició a la secció femenina, amb un temps de 34'06"

mesos abans de la celebració a Barcelona de la X edició dels Jocs Mundials de Polícies i Bombers, l'esperit dels quals és la convivència i la intenció d'acostar Polícies i Bombers de tot el món a la ciutadania.

La Cursa Bombers va ser una bona mostra d'aquest esperit i un bon entrenament per a la propera competició internacional. 🏃

11

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Primer Premi de Narració Curta

El 13 de maig es van lliurar els premis als guanyadors del Primer Concurs de Narració Curta de Bombers de Barcelona Edició 2003. El certamen va ser convocat per la revista Fahrenheit 451 al mes de desembre.

← Els guanyadors del concurs, Joan Andrés i David Zapater, posen amb Jesús Martínez, que va recollir el guardó en nom de Josep R. Carme

↑ Foto de família dels assistents a la Convenció Municipal Innova 2003

Bombers innovadors

El passat mes de gener es va celebrar la Convenció Municipal per a la Innovació Tecnològica, que reconeix els projectes més innovadors dins de l'Administració Pública a Barcelona. Bombers de Barcelona va presentar la proposta d'Extinció d'incendis ecològica, que fa servir menys quantitat d'aigua i més

espumogen. Aquest projecte va obtenir el segon lloc en el l'apartat de "Contribució a la sostenibilitat i a la qualitat de l'espai urbà". Les puntuacions per elaborar les classificacions es van obtenir instantàniament a partir dels vots electrònics dels assistents a la Convenció, tots ells funcionaris públics.

Els SPEIS a la Fira Preventia

Bombers de Barcelona va participar a la III Fira Preventia, de prevenció i seguretat laboral que es va celebrar a Barcelona del 6 al 9 de maig. A l'àrea de Bombers es va muntar un aula de formació amb activitats en prevenció d'incendis.

12

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Quinze places a concurs per a bombers

El 25 de març de 2003 es va aprovar la convocatòria oficial per a 15 noves places de bomber (Grup D) sota escala de serveis especials en règim funcional, per al Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament (SPEIS). L'oferta de places es durà

taçar la capacitat narrativa dels bombers, ja que es tracta d'un col·lectiu que "per la seva tasca, tenen molt a contar", en paraules de Torres.

El primer premi es va atorgar a Joan Andrés, per "Diàleg". Les narracions "A La chica de la bata azul", de David Zapater, i "Hoy llueve" de José R. Carme, van ser guardonats amb accessits. Jesús Martínez va recollir el premi en nom de J.R.Carme, de servei.

a terme durant el 2003. Les bases per optar al concurs i els terminis es publicaran al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC). A partir d'aquest moment, començarà a comptar el temps per a la presentació d'instàncies.

Nous B-314 i K-3

A l'abril es van presentar dos nous vehicles, adquirits per Bombers de Barcelona per funcionar al Parc Central de Provença. Es tracta del contenidor K3 i l'autobomba B-314, que vénen a reforçar el parc mòbil de l'SPEIS a l'Eixample. El nou contenidor K3 està indicat per a situacions de grans sinistres, com accidents de trens, col·lapses d'edificis o altres catàstrofes de gran magnitud. L'autobomba B-314 és idònia com a tanc pesant per a intervencions d'incendis urbans.

Simulacre a l'Escola Reina Violant

Bombers de Barcelona va participar en un simulacre d'incendi a l'Escola Primària Reina Violant, al districte de Gràcia. Els escolars van seguir les normes d'actuació previstes per als casos d'incendi a l'escola i es van dirigir per grups al pati del centre. Aquesta actuació, que va tenir lloc el 24 d'abril, està recollida en els Plans d'Emergència als Centres Educatius Municipals, elaborats amb l'assessorament de Bombers de Barcelona. Aquest document preveu una formació als escolars dels Centres Educatius Municipals per actuar en cas d'incendi al recinte escolar. Després del simulacre es va celebrar una roda de

premsa amb els delegats de curs i la regidora d'Educació, Marina Subirats. La regidora va presentar el balanç de gestió de la regidoria, va informar sobre la marxa dels Plans d'Emergència a les Escoles i va donar veu als nens perquè parlessin sobre el procés de preparació en cas d'incendi.

Els escolars van explicar que durant el curs reben una sèrie d'instruccions per millorar l'organització del grup i preparen un pla d'actuació per a reaccionar el millor possible en cas d'incendi.

El pla es pot consultar on-line a la web de l'escola, i és una eina molt útil per a Bombers si es produeix un incendi al centre.

Els simulacres es realitzen un cop l'any i serveixen per prevenir els nens sobre la reacció davant un foc.

30 places de promoció interna

El passat mes de març es va decidir aprovar la convocatòria de 30 places de promoció interna a Bombers. L'Ordre de Servei estableix un total de vacants per a 16 places de caporals, 12 places de sergents i 2 d'oficials. Les bases per participar en la convocatòria no s'han publicat encara oficialment.

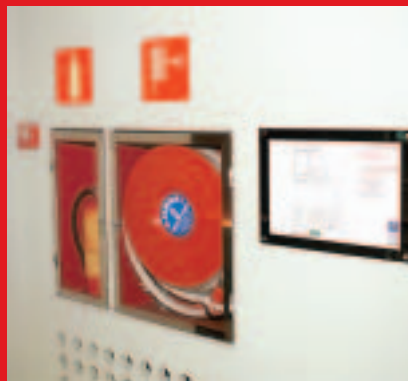
13

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

← Vestíbul de les sales amb reduïda senyalització d'evacuació

↓ Conjunt de mànega, extintor, polsador d'alarma i plànol d'evacuació en vestíbul de cinema

El procés d'inspecció al cinema

1. Al vestíbul: comprovar la senyalització i l'enllumenat d'emergència, els detectors d'incendis en el sostre i l'obertura de les primeres portes d'accés al distribuïdor de les sales.

2. Sala per sala: comprovar portes RF i barres antipànic. Indicadors de sortida d'emergència. BIE (mànegues de 25 mm), extintor i detectors d'incendi. Nombre de butaques entre passadissos i el seu enllumenat de senyalització. Sortida d'emergència sense obstacles.

Agraïments a Espectáculos Balañá, S.A. per la seva col·laboració

↓ Interior de sala amb sortida d'emergència al fons

14

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Inspeccions a locals públics (2ª part)

En l'anterior número de Fahrenheit 451, Ramon Eslava i Antoni Cabeza començaven per la descripció d'una inspecció nocturna a un restaurant. El segon lliurament de la seva experiència narra la revisió d'un cinema.

Per Ramon Eslava i Antoni Cabeza

Després de la inspecció del restaurant, tornem a la càrrega. Ens hem d'espavilar per arribar al cinema abans que s'acabi la sessió de nit i poder fer la inspecció en ple funcionament.

Es tracta d'una multisala de les que s'han obert aquests darrers anys en un centre comercial. Abans d'entrar tornem a

mirar els plànols per situar-nos millor durant la visita.

Un cop aparcat el cotxe, agafem tot el material –plànols, actes i llanternes– i ens dirigim a peu fins a arribar a les taquilles de les sales. El vestíbul està buit i només trobem la senyora de les entrades. En veure'ns ja no es sorprèn. No és la primera vegada que fem inspecció en aquests horaris. Li demanem per l'encarregat i ens fa esperar

una estona, mentre observem l'enllumenat d'emergència del vestíbul, els detectors d'incendis en el sostre i l'obertura de les primeres portes d'accés al distribuïdor de les sales.

Arriba l'encarregat i ens condueix a l'interior de les sales. Obrim unes portes RF de dos fulls que disposen de barra antipànic i entrem en la primera. En aquell moment estan fent una pel·lícula de guerra contra uns àrabs, i per un moment pensem que és el telenotícies. La sala és mig plena.

Sense moure'ns gaire ja podem veure al fons de la sala un punt de llum verd que ens deu indicar la sortida d'emergència. Observem al nostre costat un armari encastrat on està la mànega de 25 mm i un extintor. A la banda de la sortida hem de trobar un altre, però a aquest li falta un senyal indicatiu per a localitzar-lo amb més facilitat. Comencem a caminar per l'inte-

Tenim el convenciment que, malgrat disposar d'un Pla d'Emergència, no està prou assimilat entre el personal

rrior, sense fer soroll, i anem il·luminant amb la llanterna el sostre per trobar els detectors. Passem pels passos entre butaques, comptem els seients entre passos per assegurar-nos que no se superen els divuit admesos com a màxim i observem l'enllumenat de senyalització en paviment que orienta les circulacions interiors. Ens adonem de l'existència de moquetes en paviment i parets. Arribem al fons de la sala, mirem la part posterior de la pantalla, on acostumen a haver mals endreços. Finalment obrim la porta de sortida d'emergència accionant la barra antipànic, continuem pel

pas de sortida, on comprovem que no hi ha objectes que obstaculitzin i ens dirigim fins a la porta que ens durà al carrer.

Repetim la mateixa operació en la resta de sales, en aquest cas totes les portes s'obren correctament i tot sembla estar bastant bé. No obstant *de nocte todos los gatos son pardos* i durant la sessió es difícil constatar aspectes com la sectorització per sobre de fals sostres, aire condicionat, estabilitat al foc de l'estructura, etc. Aquests aspectes es poden revisar sense públic quan es fan les inspeccions de control inicial de l'activitat o si durant la nit tenim indicis que pot haver-hi problemes.

Visitem també les cabines de projecció, els petits magatzems i la resta de cambres de l'establiment, observant l'estat d'ordre i neteja de les mateixes, així com les seves portes RF i les instal·lacions de protecció que tenen.

Per últim fem unes pregun-

tes als treballadors del cinema per conèixer si existeix un pla d'emergència implantat. Tenim el convenciment que malgrat disposar d'aquest Pla, no està prou assimilat entre el personal. En referència a aquest aspecte, pensem que fóra bo que en començar la pel·lícula, quan es fan els avisos perquè desconnectin els mòbils, expliquessin com ha d'ésser el comportament del públic davant d'un incident a la sala en concret, indicant les diferents sortides en cas d'emergència.

Ja pràcticament hem acabat. Realitzem l'acta d'inspecció, exposant bàsicament que ens remetin certificats de reacció al foc de butaques i moquetes.

Ara ja tenim coll avall la nit i podem anar amb més tranquil·litat a l'establiment que queda. És una discoteca que no tanca fins a les 3 de la matinalda, o potser les 5 o les 8. Ho explicarem al proper número. 🚒

15

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

↓ Centralita de la Unitat de Control Electrònica, on es connecten els pretensors i l'airbag

↓ Ubicació dels diversos muntants del vehicle, els pretensors s'allotgen normalment al muntant B

Es pretensors s'allotgen a l'interior de la base o part alta del muntant intermig del vehicle, o bé entre els seients davanters

⇒ Procediment correcte de tall a la base del muntant B

⇒ Imatge d'un pretensor d'última generació

↓ Imatge de dos tipus de pretensors pirotècnics

Els pretensors dels cinturons de seguretat

Per Joan A. Pérez Jareño

El camp de la seguretat és l'àrea on més esforços ha invertit la indústria automobilística. Dins d'aquest camp i en matèria de seguretat es destaquen dos conceptes ben diferenciats, quant a seguretat activa i passiva. L'activa té com a principal finalitat evitar els accidents. Per això, posa l'èmfasi a millorar els efectes d'estabilitat del vehicle en funció de la velocitat i modificar les desviacions de trajectòries per les forces unilaterals que actuen sobre el vehicle. La seguretat passiva, en canvi, té com a objectiu disminuir les

conseqüències en cas d'accident. Per aconseguir-ho es treballa sobre aquells elements o sistemes del vehicle dirigits a evitar lesions o disminuir la seva gravetat.

El cinturó de seguretat és un dels elements més importants i efectius. Disposa d'un sistema d'autobloqueig per a situacions d'estrebades brusques. Però aquest mecanisme es va haver de modificar en incorporar els airbags als automòbils, perquè es va comprovar que la inèrcia en una col·lisió desplaçava el cos de la persona cap endavant, mentre l'airbag el fixava cap enrere. Així, les topades amb els

El pretensors són mecanismes de seguretat passiva que tiben el cinturó de seguretat i fixen l'ocupant contra el respall del seient en cas de col·lisió frontal. Funcionen amb un dispositiu idèntic al de l'Airbag.

coixins inflats eren massa fortes i contràries al desplaçament de l'ocupant i provocaven un risc molt elevat de lesions cervicals.

La solució va ser incorporar un mecanisme que, just abans que s'activés l'airbag, mantingués més fix l'ocupant contra el respall del seient, tibant el cinturó de seguretat. Aquest sistema s'anomena Pretensor del Cinturó de Seguretat, està connectat amb el mateix dispositiu que acciona l'airbag –la Unitat de Control Electrònica–, i s'activa 10 mil·lisegons abans. Només funciona en cas de col·lisió frontal o semi-frontal, i amb una velocitat del vehicle superior a 18 Km/h.

Normalment, els pretensors s'allotgen a l'interior de la base o part alta del muntant intermig del vehicle –també anomenat muntant B–, o bé entre els seients davanters. Els mecanismes d'activació poden funcionar amb molles d'acer o amb càrrega pirotècnica.

Quan es produeix una col·lisió de cert grau, aquest efecte és detectat per un sensor de

massa. Si el valor és prou alt, aquest sensor es desplaça i activa la càrrega pirotècnica. Es provoca el desplaçament d'un pistó, fixat al rodet del cinturó, que el recull i el tiba entre 10 i 15 cm. En els pretensors no pirotècnics, el sensor allibera una molla d'acer comprimida que, en expandir-se, provoca la recollida del cinturó.

Per a bombers

A nivell de bombers, cal tenir especial cura amb aquests dispositius, ja que el lloc on són ubicats –base del muntant central– és generalment el punt per on, antigament, tallàvem a les maniobres d'excavació i rescat amb eines de tall.

Així, per molt que haguem desconnectat la bateria, hem de tenir en compte que tant l'airbag com els pretensors tenen efectes de desconexió retardada.

Els mecanismes d'activació dels pretensors poden anar amb molles d'acer o amb càrrega pirotècnica

dades. Els temps de retard varien segons el vehicle, i això obliga, si no s'han disparat els airbags, a mantenir les distàncies de seguretat.

Si calgués, doncs, tallar el muntant B, es faria a ras de taulonera i a mode de "V", per tal de no incidir en el mecanisme dels pretensors. Els vehicles de gamma alta poden dur els pretensors en el muntant B, per això és recomanable tallar-lo a l'alçada del mateix sostre.

Si trobem els airbags disparats, també s'hauran disparat els pretensors. Si els airbags no estan disparats, tallarem els cinturons i prendrem les distàncies de seguretat amb els airbags. 🚒

← Els avions tenen una gran autonomia i major capacitat de càrrega

El sergent i pilot agroforestal d'AT 802, Jordi Mur, reflexionava sobre els avantatges i inconvenients de fer servir avions o helicòpters per a tasques d'extinció forestals i proposava una col·laboració estreta amb els bombers.

Des de Bombers de Barcelona i la revista Fahrenheit 451 volem retre homenatge al company Jordi Mur, mort en servei durant les tasques d'extinció d'un incendi forestal al Solsonès el passat 26 de juny. Des d'aquestes pàgines volem expressar el nostre reconeixement a tota una vida de dedicació a la professió i fer arribar el nostre més sincer condol als seus familiars, companys i amics.

↓ Els helicòpters realitzen un treball local molt valorat però tenen només dues hores d'autonomia de vol i baixa velocitat

Per al foc forestal, helicòpters o avions? (I part)

Per Jordi Mur

En l'extinció d'incendis forestals, s'ataca des de l'aire amb diferents tipus d'aeronaus. Cada any els bombers catalans es preparen pel que s'anomena la "campanya forestal", amb plans en què s'inclou el desplegament de mitjans aeris per tot el territori del principat, destinat a ajudar els bombers en totes les tasques de prevenció, extinció i logística pel que fa a grans incendis forestals.

Helicòpters o avions? És la pregunta que plana molt sovint en debats sobre el tema. La resposta seria una acció combinada

dels dos. L'un presenta avantatges i inconvenients sobre l'altre.

Els helicòpters tenen com a avantatges, la capacitat de poder aterrar a qualsevol lloc. Es pot assegurar que no hi ha problema a Catalunya on no hi pugui aterrar un helicòpter. Això els permet fer tasques logístiques molt locals com el transport de bombers a llocs inaccessibles als vehicles. En la pròpia feina de l'extinció tenen la capacitat de poder prendre aigua de molts llocs, poguent recarregar en llocs molt propers a l'incendi, de forma que els circuits que fan de càrrega i descàrrega són mínims en temps. En conclusió, realitzen

un treball local molt valorat. Per contra, tenen poca autonomia de vol (tan sols dues hores), i baixa velocitat de creuer, dos condicions que dificulten la seva mobilitat en grans extensions de terreny, havent de pensar en el seu repostatge, que es converteix en un inconvenient logístic afegit. Els helicòpters tenen poca capacitat de material extintor, compensat quasi sempre per les nombroses descàrregues que poden realitzar.

Els avions, en canvi, tenen a favor una gran autonomia, molta capacitat de càrrega i altes prestacions pel que fa a velocitat. Per tant, són molt aptes per

Els pilots de les aeronaus haurien d'estar considerats com a bombers, tot i no ser-ho

les tasques de vigilància i atac i per parar grans llargades de front de foc. Tant es així, que els AT-802 són denominats pels bombers A.V.A.'s (Avions de Vigilància i Atac). Es tracta d'avions de càrrega en terra, i per tant, necessiten de bases adequades per poder recarregar-se, ben repartides per tot el territori. Amb això, es minimitzaria el temps en cada circuit de càrrega, descàrrega i nova càrrega. Malgrat el desavantatge que això suposa, el seu cantó bo és el fet que les estacions de recàrrega es poden adequar amb matèries extintores retardants al foc i aquest punt al seu favor el pot aprofitar el cap del servei per de-

manar el tipus de càrrega extintora més adequat a la situació.

Els amfibis

Sembla que el Canadair CL212 hauria de ser més efectiu pel fet de ser amfibi, però no sempre és així. De vegades, quan han de carregar a mar obert, si aquest està picat, ho ha de fer a l'interior dels ports en busca d'aigües tranquil·les, fet que no sempre és possible a causa del trànsit marítim. Quan l'incendi és a l'interior i l'any és de sequera, no poden carregar als pantans, i això de vegades allarga molt de temps les seves "nories". Tampoc carrega massa més que l'AT-802, per la motorització que porta, i si a això afegim que de moment és l'exèrcit qui opera aquest avions, i han de venir de les seves bases de Saragossa o Mallorca quan es necessiten, la conclusió és que només són ope-

ratiu per a grans incendis que durin mes d'un dia.

Actualment existeix una empresa privada que opera quatre unitats de motor alternatiu. Des del mateix exèrcit es té la intenció de passar l'operació d'aquests avions a la societat civil. En aquest moment seria bo poder comptar amb ells per a la protecció de Catalunya.

Per a la nostra àrea d'influència l'única zona forestal a defensar és Collserola, que vist des del punt de vista dels mitjans aeris, representa un reduït de gran complexitat pel que fa a l'extinció des de l'aire. Es pot dir que la ciutat arriba pràcticament fins a la mateixa serra i perquè no, que aquesta forma part de la ciutat. Dels inconvenients que això genera a l'hora de planificar un atac i de les particularitats de l'extinció en aquesta zona en parlarem en el proper número, a la segona part de l'article. 🍷

A partir de les respostes d'una enquesta als usuaris de l'Aula Oberta, AV Consulting va fer una proposta per a millorar-ne el funcionament i va organitzar una primera activitat de conversa en anglès.

↓ Els assistents a la primera sessió tutelada van poder prendre el cafè durant la classe

22

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

L'Aula Oberta de Bombers, millorada

L'últim trimestre del 2002 els usuaris de l'Aula Oberta van col·laborar en una enquesta per optimitzar-ne els recursos disponibles. Aquesta informació va servir com a base a un equip de consultors d'AV Consulting, per proposar a la direcció del Nucli de Formació de Bombers de Barcelona noves línies d'actuació.

L'anàlisi posava de manifest la consolidació de l'aula com a recurs autoformatiu dins de Bombers i la necessitat d'aplicar noves tècniques i instruments. Fruit d'aquesta acció es va elaborar el nou Pla de Dinamització de l'aula, que destina un apartat a la formació tutelada. Aquesta formació se centra en

temes d'interès comú pels usuaris, amb suport informàtic i multimèdia. Un exemple va ser la primera acció formativa tutelada, realitzada el passat 19 de març sota el títol "Avui Cafè amb... l'anglès en els Jocs". L'acció va ser dirigida per **Ben Capell**, consultor d'AV Consulting. La sessió va tractar temes bàsics de conversa en anglès, dins de l'àmbit dels propers Jocs Mundials de Polícies i Bombers.

El programa de la sessió es va centrar en donar termes per a presentacions als companys, indicacions d'adreces, frases senzilles per a l'intercanvi d'objectes i preguntes sobre les afecions i els hobbies. La classe va durar tres hores. ☺

Curs de direcció i control de sinistres

Com a continuació de les accions realitzades a Moreton (Regne Unit), al 2002 i 2003 s'han realitzat a Can Padró tres edicions formatives d'una setmana per a caporals del servei i els comandaments que no van poder assistir als cursos a Anglaterra.

Les estades formatives es van organitzar en tres torns, del 31 de març al 4 d'abril, del 7 a l'11 d'abril, i del 12 al 16 de maig de 2003. En total han participat 65 companys. El personal que ha impartit els cursos han estat professionals del Fire Service College de Moreton i formadors acreditats pel mateix College. ☺

↓ El globus d'il·luminació Sirocco
dóna llum en 360°

↓ El B-314 és una autobomba
pesant amb capacitat per a 3.500
litres d'aigua

16

El globus d'il·luminació

El globus d'il·luminació s'incorpora als vehicles K-3 i J-13. Serveix per il·luminar grans àrees i aconseguir una llum circular que no enlluerna ni produeix zones fosques. A Bombers de Barcelona s'usen models Sirocco, de la marca Airstar.

El globus d'il·luminació és un equipament que s'incorpora als vehicles K-3 (contenedor especial per a grans rescats) i J-13 (vehicle especial d'apuntaments). Es tracta d'una esfera lluminosa de 80 centímetres de diàmetre que projecta una llum circular en una àrea de 360°. D'aquesta manera s'aconsegueix una il·luminació sense zones fosques ni angles morts de visió.

El globus, que s'inclou entre

els accessoris complementaris dels vehicles K-3 i J-13, són del model Sirocco i estan fabricats per la marca Airstar.

Com a prestacions més importants es compta el fet que permeten il·luminar una zona màxima de mil metres quadrats. Porten com a accessori un tripode telescòpic d'alumini amb peus regulables. Aquest peu pot elevar el globus d'il·luminació a una altura d'entre 2 metres i mig i 5 metres.

Aquesta eina funciona amb una alimentació monofàsica de 220 volts. Té una potència de 1200 wats i treballa amb una làmpada halògena del tipus HMI d'arc.

En total, el globus fa un pes d'uns cinc quilos, quan no està inflat. Tot i ser els mateixos models, en un d'ells el procés d'inflat és per aire i triga uns 45 segons, mentre que als altres, la posició d'inflat és mecànica.

En el cas dels seu ús per a serveis d'emergència, es recomana utilitzar-ho per a casos de manca de llum a grans superfícies. És idoni per il·luminar grans àrees en accidents, esfondraments o similars. L'avantatge afegit d'aquest globus d'il·luminació és que no enlluerna. 🚒

17

La B-314, una autobomba amb funcions de tanc pesant

L'autobomba pesant, d'uns 12.000 quilos, serveix per a actuacions d'incendis en l'àmbit urbà. Amb una potència de 279 cavalls, pot treballar a baixa pressió (3000 litres/minut a 10 bars) o a alta (400 litres/minut, a 40 bars).

El B-314 és un vehicle autobomba pesant que està indicat per a intervencions d'incendis en l'àmbit urbà. Es tracta d'un model Mercedes Benz Atego 1528 F amb tracció trasera 4x2 i una potència de 279 cavalls. Té unes dimensions d'uns set metres de llarg (7,10 m) per dos metres i mig d'ample i la seva alçada és de 3,20 metres.

L'autobomba B-314 desenvolupa funcions de tanc pesant. El

seu pes aproximat és de 12.650 Kg però la seva capacitat de càrrega màxima és de 15.000 quilos.

L'autobomba transporta en el seu tanc d'aigua fins a 3.500 litres, i pot treballar a baixa pressió amb un cabdal de 3000 litres per minut a 10 bars, o a alta pressió a uns 400 litres per minut a 40 bars.

L'estructura del B-314 està construïda en alumini i és del fabricant Rosenbauer. La bom-

ba d'aigua, del mateix fabricant, és del model NH-30.

Les capacitats de mobilitat d'aquesta autobomba permeten als serveis d'emergència treballar amb un diàmetre de gir entre parets de 14 metres. La distància entre eixos d'aquest vehicle és de 3,61 metres.

Totes aquestes característiques fan de l'autobomba B-314 un vehicle idoni per funcionar com a tanc pesant en intervencions amb foc a la ciutat. 🚒

Caiguda d'una bastida

El 18 d'abril, Bombers de Barcelona va intervenir a l'avinguda General Mitre, 169-171 per la caiguda parcial d'una bastida, a causa de la rehabilitació de la façana. La caiguda afectava la bastida en un àrea d'uns 30x30 metres i va deixar algunes parts en suspensió i enganxades a la façana de l'edifici. Els bombers van assegurar les parts suspeses amb comandes, tràctels i la grua del Servei. La resta de bastida es va desmuntar amb talls en els tubs. Les tasques es van perllongar fins a les 5 de la matinada. S'apunta com a possible causa una sobrecàrrega de la bastida. 🚒

Foc a les oficines de El Corte Inglés

El 19 de març a les 20h 42' es va declarar un incendi al soterrani del carrer Casp número 56-58 (Eixample), on s'ubiquen unes oficines de El Corte Inglés. L'incendi va afectar uns 400 metres quadrats dels 900 totals de superfície de la planta. Els bombers van intervenir equipats amb ERA i van sufocar l'incendi amb dues línies de 25 mm. El servei es va finalitzar a les 00h 45', amb importants danys en el material contingut a les oficines i l'oficina mateixa. L'informe va concloure que es desconeixien les causes d'origen de l'incendi, a causa del grau de destrucció de la zona focal afectada. 🚒

Fuita de gas a Sant Andreu

El 25 de març els bombers van ser requerits cap a les 9 del matí, per a una intervenció a la cantonada del carrer de Palomar amb el passeig de Torras i Bages, a Sant Andreu. Es tractava d'una fuita de gas natural al carrer, com a conseqüència del perforament d'una

canonada de 16 kg/cm2 en el transcurs d'unes obres d'arranjament del carrer. La fuita va obligar al desallotjament de tres edificis d'habitatges i dues escoles pròximes al lloc de les obres. Es va controlar definitivament en una hora i mitja i va acabar sense danys personals ni materials. 🚒

↓ Jesús Romero va ser obsequiat amb un diploma d'agraïment

Si vols col·laborar:

les línies de la teva aportació en els següents números de compte indicant el teu nom:
2073-0880-21-0110220385 (Caixa Tarragona)
2100-2450-05-0200021527 (La Caixa)
Ahora, les-nos enviar aquesta butlleta o les teves dades a alguna de les adreces o números de telèfon de A.S.L.

Desitjo donar (marca amb una creu l'opció esoolita):

- 10 euros per portar una gallina
- 20 euros per portar dues gallines
- _____ euros per portar _____ gallines

DADES PERSONALS

Nom: _____
 Cognome: _____
 Adreça: _____
 Municipi: _____
 C. Postal: _____

Vull rebre la correspondència en:

- català
- castellà

Ens pots trobar a...

www.ong-asl.org
ong-asl@wanadoo.es

Edif. Walden 7, 4-67,
 08960 Sant Just Desvern
 (Barcelona)
 934 737 897

C/ Dr. Ferran, 3
 43860 L'Ametlla de Mar
 (Tarragona)
 977 456 252

Portar una gallina a la selva d'Hondures té un cost de 10€, vols col·laborar?

ACCIÓ SOLIDÀRIA I LOGÍSTICA

L'escala E9 per als Bombers de Minsk

Jesús Romero va promoure la donació de l'autoescala E9 de Bombers de Barcelona als bombers de Minsk, Bielorússia. El març passat, l'objectiu es va aconseguir i l'autoescala es va incorporar al parc bielorús.

El bomber Jesús Romero va iniciar fa dos anys els tràmits per la donació d'una autoescala als bombers de Minsk, Bielorússia, afectada encara avui per la radioactivitat

en la major part del territori.

L'any 2000 va visitar el parc de bombers, per oferir un escut als companys bielorussos. En veure l'estat de les instal·lacions i materials dels col·legues de l'ex república soviètica –conserven vehicles i maquinària amb més de 40 anys–, va adreçar-los a la Direcció de Bombers i a Barcelona Solidària, perquè fessin una sol·licitud formal per l'adquisició d'un vehicle. Finalment, i gràcies a l'ajut de Julián Artacho, responsable de projectes de Barcelona Solidària, es van engegar els tràmits per destinar-hi una autoescala E9.

El passat mes de març, Romero va realitzar els 3.000 km fins a la caserna de Bombers de

Material donat a Bombers de Minsk (Bielorússia)

- Vehicle autoescala E9
- 10 equips respiratoris
- 12 alarmes personals
- 10 llanternes portàtils
- 63 pantalons
- Diversos parells de guants, botes d'intervenció i sabates esportives

Minsk, conduint l'autoescala E9. Allà, va lliurar-la, juntament amb un lot de material de Bombers de Barcelona. Els bombers bielorussos van organitzar una cerimònia de lliurament i agraïment per la donació. Van obsequiar al bomber Romero amb un diploma, i el van fer portador d'altres obsequis per a la Direcció i l'Ajuntament. Més tard, els bombers de Minsk van celebrar la benedicció ortodoxa del vehicle. 🚒

Apadrinar gallines per finançar una granja

Acció Solidària i Logística porta a terme una campanya d'ajut a la regió de Selva de Mosquitia, a Hondures. Entre les accions del projecte, s'ha promogut l'apadrinament de gallines per finançar la construcció d'una granja avícola.

L'organització Acció Solidària i Logística (ASL) va endegar al 2002 una campanya d'ajut a la cooperativa agrícola de Selva de Mosquitia, Hondures. Enguany, ha encetat una campanya de recollida de fons per construir, dins de la cooperativa, una granja avícola.

La campanya proposa l'apadrinament de gallines amb donatius de 10 euros, per contribuir al desenvolupament de la cooperativa agrícola i oferir

la possibilitat del retornament dels diners del donatiu en el termini d'un any, un cop l'ou s'hagi convertit en pollastre.

Apart dels recursos econòmics obtinguts de l'apadrinament de gallines, Acció Solidària i Logística compta amb una subvenció atorgada per l'ajuntament de l'Ametlla de Mar. Els fons recaptats es destinen íntegrament al projecte de construcció de la granja avícola per a Barra Patuca.

A més d'aquesta iniciativa,

ASL coordina un projecte per a l'enviament d'equips i la realització de formació als habitants d'Hondures. Els bombers que estiguin interessats en col·laborar en aquesta campanya poden contactar amb Agustí Pallarés, company de l'SPEIS i coordinador del projecte.

Per a més informació sobre aquestes i altres iniciatives, podeu visitar www.ong-asl.org, o escriure a l'adreça de correu ong-asl@wanadoo.es. 🚒

↓ Els participants a la Taula Rodona "El bomber en forma"

← Els assistents van mostrar molts punts coincidents

Les claus del proper debat

El tema de la propera Taula Rodona de la revista de Bombers de Barcelona, Fahrenheit 451, serà "A Bombers, horari de 24, de 12 o de 8 hores?". Podeu adreçar les vostres opinions, suggerències, comentaris i/o propostes de participació a l'adreça de correu electrònic mradresa@mail.bcn.es.

Algunes de les qüestions a debatre seran:

- L'horari de 24 hores és l'ídoni per a la feina de bomber?
- Quines conseqüències té en el rendiment treballar 24 hores?
- Problemes i avantatges d'altres horaris de jornada laboral

El bomber, en forma?

La importància de mantenir una bona forma física va ser el nucli central de les aportacions dels assistents a la quarta Taula Rodona de la revista Fahrenheit 451.

El debat va comptar amb la presència d'Antonio Osuna, bomber; Montse Gou, tècnica sanitària; Miquel Sanz, bomber en pràctiques; Eusebi Manén, tècnic del Nucli de Formació i Francesc Borrell, bomber de la Generalitat de Catalunya sensibilitzat amb la matèria per la recent col·laboració en la publicació del llibre "Manual del condicionament físic del bomber".

Com a qüestió inicial de debat, a la Taula rodona es va plantejar si els bombers estan mentalitzats sobre la importància per a la seva feina de mantenir una bona forma física. En

Els participants de la quarta Taula Rodona Fahrenheit 451 sobre la forma física del bomber van coincidir que tenir cura de la forma física és una opció individual que no s'afavoreix des de dins del Cos i que cal promoure.

aquest sentit, Francesc Borrell va comentar que existeix una mentalització general però que "cal crear l'hàbit de fer esport, perquè la gent d'ara sí és més esportista però la gent de la casa no". Sobre aquests, va afegir que "els costarà fer el canvi de mentalitat". En aquest punt, Antonio

Osuna va estar d'acord que la gent més gran "no canviarà" i va queixar-se de "les escasses facilitats per realitzar esport que s'ofereixen des de l'organització". Osuna va criticar que el manteniment de la forma física dels bombers "hauria d'estar dintre dels pressupostos".

Montse Gou, com a professional mèdica, va incidir sobre els costums adquirits per la majoria de bombers de més edat, "la mitjana d'edat és de 53 anys i a aquesta edat es creen uns hàbits de vida que no inclouen l'esport". En aquesta línia, Gou va proposar la creació d'una norma no obligatòria que permetés a

Francesc Borrell, bomber a la Generalitat: "Els joves són més esportistes; la gent de la casa no"

qui ho volgués, practicar esport en horaris de feina. Osuna va coincidir en aquest punt i va posar d'exemple els futbolistes, "juguen un dia a la setmana i n'entrenen cinc", va dir. Osuna va proposar emular-los "fent pràctiques i esport els dies que no estem de servei, i així hi hauria professionals dedicats".

Miquel Sanz i Francesc Borrell, com a bombers de nova incorporació, van coincidir que es dona molta importància a la forma física en el procés d'ingrés a ambdós cossos de bombers. Borrell va proposar que "se'n continués parlant després".

Miquel Sanz va rebutjar la imposició com a mètode per aconseguir més forma física entre els bombers i va proposar "inculcar un hàbit de fer esport a través de formació, cursos de salut, preparacions físiques..." per tal que "es vegi que no només serveix per desenvolupar la tasca de servei sinó també

Miquel Sanz, bomber: "Fer esport serveix per desenvolupar la tasca de servei però també per tenir salut"

com una eina de salut". Eusebi Manén va coincidir amb Sanz en la conveniència de "convèncer la gent dels avantatges de tenir una bona forma física" i va remarcar que "s'aconsegueix una qualitat de vida molt gran i conèixer el teu cos molt millor". A més, Manén va aportar la idea que el cos "és la primera eina de treball del bomber".

Respecte a les condicions dels què sí fan esport, Antonio Osuna va manifestar que "ho practicarien més a gust si tinguessin més eines i facilitats". Sobre aquest punt, Montse Gou va ser contundent en dir que "no s'ha d'excloure a qui no practica esport". Per a Gou, el que cal és "poten-

ciar l'hàbit i si algú es vol afegir o no, deixar-ho al seu parer". De fet, Montse Gou va remarcar que també hi ha gent més gran que es cuida i mira per aspectes com l'esport i l'alimentació, molt lligats a la salut.

L'edat del bomber

Pel que fa a l'edat, Borrell va expressar una certa preocupació respecte que caldria "plantejar-se fins a quina edat una persona té les capacitats físiques per exercir de bomber". Com a bomber, va plantejar la possibilitat de jubilar abans els professionals i no relegar-los a feines fora de les sortides a foc "jo vull jubilar-me i que la gent em recordi com un bomber que sortia a foc". En aquest sentit, Osuna es va mostrar crític i va opinar que "això és molt difícil", perquè perquè al seu parer per a l'Administració son "un número". Eusebi Manén

↑ Eusebi Manén, tècnic del Nucli de Formació

↑ Francesc Borrell, bomber de la Generalitat de Catalunya

↑ Miquel Sanz, bomber en pràctiques

↑ Antonio Osuna, bomber

↑ Montse Gou, tècnica sanitària

Montse Gou, tècnica sanitària: "Una persona esportista té millors hàbits alimentaris que una que no fa esport"

Eusebi Manén, tècnic del Nucli de Formació: "El cos és la primera eina de treball del bomber"

va aportar dades sobre la normativa de fa uns 15 anys per a la pràctica d'esport comentant que "hi havia reglat un horari d'activitat física i uns responsables". Manén va explicar que la tasca no es va continuar i que ara caldria "organitzar un nou model i plantejar-ho amb uns objectius concrets".

Francesc Borrell va comentar que a Bombers de la Generalitat es van realitzar una sèrie de proves per demostrar que entrenant "només a les guàrdies es pot aconseguir una forma física idònia per a l'activitat". Respecte a això, Osuna va contestar que a Bombers de Barcelona no es pot entrenar sempre a les guàrdies i

que "no és el mateix entrenar un dia a la setmana que cinc".

En aquest punt, Miquel Sanz va apuntar la possibilitat de canviar la concepció de fer exercici a partir de la rehabilitació d'una lesió o un problema físic ja que "llavors et pots adonar que t'ajuda a estar millor físicament".

Sanz va remarcar que es tracta "d'una qüestió de cap". I tot i que se sap que la preparació física té molts beneficis, Sanz va suposar que "la forma de vincular-se és veure que quan tens realment un problema físic, se soluciona amb exercici".

Osuna va mostrar-se d'acord i va afegir que aquesta situació "també pot guiar a l'hora de fer esport". En aquesta línia va declarar que és bo comptar amb "alguna petita formació o algú que t'ho expliqui".

Sobre aquesta qüestió, Eusebi Manén va proposar aprofitar els membres del cos que tenen preparació en aquesta matèria

"persones preparades amb estudis d'INEF, que crearien un ambient positiu i agradable". Per a Manén, cal "motivar i guiar, per facilitar la pràctica esportiva"

La dieta mediterrània

Complementàriament a la pràctica d'esport, es va tractar l'alimentació com una bona pràctica per a mantenir una bona forma física i bona salut.

En aquesta qüestió, Montse Gou va destacar la relació entre esport i bona alimentació en opinar que una persona esportista "té millors hàbits alimentaris que una que no faci esport".

Els participants de la Taula Rodona van mostrar-se d'acord que els bombers a Catalunya compten amb la base d'una bona cultura alimentària, sostinguda en la dieta mediterrània. Manén va explicar una anècdota

El bomber Antonio Osuna, creu que la gent que fa esport "ho practicaria més a gust si tingués més eines"

de l'estada a l'Escola de Moreton (Anglaterra), on als bombers de Barcelona els comentaven que estaven molt bé físicament. Una altra anècdota curiosa l'aportava Borrell, que va explicar com els primers dies sorprenia als seus companys "en arribar amb el plat de cereals, mentre tothom esmorçava botifarró i cansalada". Tots van coincidir en les bondats de la dieta mediterrània, i es va destacar el fet de menjar en comunitat com una manera fer pinya.

En aquest punt de la Taula Rodona, es va plantejar si la celebració dels Jocs Mundials de Polícies i Bombers aquest any a Barcelona influeix en la pràctica

d'esport. Miquel Sanz va lamentar que més que una motivació "és ja una psicosi". Va parlar "de supermotivació", i va ironitzar sobre el fet que han proposat fer partits de futbol "i la gent no ve per si es fa mal i llavors no pot participar als Jocs".

L'opinió d'Eusebi Manent va tenir un caire crític amb l'esport barceloní, ja que "la societat barcelonina no té l'hàbit de fer esport". Per a Manén, el Barça és un aparador mediàtic però "l'esport de base, no funciona".

L'espectacle esportiu

Eusebi Manén va extrapolar l'exemple del Barça als WP&FG i els va qualificar com "un gran espectacle esportiu, on no es fa gaire activitat física a nivell quantitatiu". Al seu parer, la clau està en "pensar primer en la base i després llençar-se a espectacles mediàtics".

En una perspectiva més optimista, Miquel Sanz va mostrar-se d'acord "tot i que no és la forma idònia", però va afegir que "és un incentiu per potenciar l'esport". Més enllà de l'objectiu dels WP&FG, Osuna va queixar-se de la manca d'ajuts per a la preparació. En defensa de la idea de fons dels Jocs, Manén va destacar el fet que "el concepte de participació primi sobre el concepte de representació". El problema, segons Manent, és que s'ha de tenir molt clar "si representes a bombers o participes perquè et ve de gust participar". Francesc Borrell va insistir en la participació i va opinar que el millor és que hi prengui part el màxim de gent possible perquè "el més maco és trobar-te gent de tot arreu".

Finalment, Manén va remarcar que "l'objectiu inicial justament és la participació i no la professionalització de l'esport a Bombers i Guàrdia Urbana". 🚒

← La brossa orgànica es trasllada a l'Ecoparc de Zona Franca per al seu triatge i reaprofitament

↓ Les deixalles es transformen per a la seva reutilització

Un contenidor per a cada tipus de deixalla

			
PAPER Capses de cereals Capses de cartró Envasos i bosses de paper Sobres d'aliments sense embolcalls d'alumini Diaris, revistes Papers d'embolicar regals, d'oficina... Fulls de correu comercial NO POSEM: Tovallons i paper de cuina usats, papers bruts, paper carbo.	ENVASOS Envasos de refrescos i d'aigua mineral, de suavitzants i detergents, llaunes, brics Bosses de plàstic Paper transparent Taps de pots i ampolles NO POSEM: Porexpan, aerosols, pots metàl·lics de pintures o productes químics, pneumàtics, petits electrodomèstics i productes d'informàtica que contenen tinta (s'han de dipositar al Punt Verd)	VIDRE Ampolles de vidre Pots de conserves, de melmelades o de salses Gots i copes de vidre NO POSEM: Taps d'ampolles i de pots, bombetes, fluorescents, ceràmica, pots buits de medicaments, miralls o vidre armat.	MATÈRIA ORGÀNICA Restes de verdura, fruita, peix, carn i ossos, marro de cafè, restes d'infusions, menjar sòlid en mal estat, restes de flors i plantes, serradures de fusta natural, closques de fuita seca, d'ous, de marisc, taps de suro, paper de cuina i tovallons de paper usats. NO POSEM: Burilles, compreses, bolquers, pols d'escombrar, paper transparent, cotó fluix, bolígrafs i llapis usats.
RECORDA: Els tovallons de paper usats van amb la matèria orgànica	RECORDA: Els envasos lleugers van al contenidor groc en bosses de plàstic.	RECORDA: El vidre va al contenidor sense bossa, els envasos han d'estar buits, sense taps ni plàstics.	RECORDA: La matèria orgànica va als contenidors de tapa gris i taronja.

Recollida selectiva

En l'àmbit de la recollida selectiva, moltes vegades ens preguntem a on va el material que reciclen i en quins productes es transforma. Algunes de les respostes a aquestes qüestions les trobareu en aquest article sobre la recollida selectiva.

Per Josep Barjuan

En la nova contractació de neteja d'edificis municipals, en vigor des de gener del 2003, s'han introduït una sèrie de paràmetres ambientals, com especificacions sobre la qualitat ambiental dels productes de neteja i higiene o la limitació estricta de l'ús de desinfectants pel seu impacte ambiental negatiu. Tanmateix, l'element més important de la nova contractació de neteja d'edificis és la

introducció generalitzada de la recollida selectiva interna, per minimitzar la producció de rebuig i augmentar al màxim les fraccions recollides selectivament. En aquest nou model de gestió de residus és evident la importància de la participació de tots els actors, que intervenen en la generació d'un residu, la seva reutilització o reciclatge.

Aquest reaprofitament comença amb la separació de deixalles, en contenidors de paper, vidre, envasos i brossa orgànica.

Als bujols de paper (ecopaperes) s'han de llençar capsos de cereals, cartró, envasos de paper, bosses sense embolcalls d'alumini, diaris, papers d'embolicar, correu comercial i paper d'oficina usat (no cal treure grapes ni finestres dels sobres, però sí els clips, per reutilitzar-los).

No s'han de llençar papers bruts perquè redueixen la qualitat del paper reciclat resultant.

Tots aquests materials van a les plantes de reciclatge, per separar-ne els diferents tipus de paper, i es converteixen en grans bales de paper triturat. Les bales es posen en remull per obtenir pasta de paper, que es cola per filtrar els materials fèrrics. L'aigua utilitzada es depura per tornar-la als rius. La pasta resultant s'asseca, es planxa i s'embolica

en bobines per obtenir paper reciclat. Aquest paper s'usa després per fer noves capsos, paper d'emalatge, sacs per a la construcció, i fins i tot, paper higiènic.

Al contenidor de color verd es deixen les ampolles de vidre, pots de conserves, melmelades o salses, gots i copes. És important buidar els envasos abans de llençar-los i retirar-ne els taps i els plàstics. No s'hi han de dipositar els taps d'ampolles i pots, bombetes, fluorescents, ceràmica, pots buits que hagin contingut medicaments, miralls ni vidre armat. El vidre recollit es trasllada a les plantes de tractament, on s'analitza per conèixer el grau de neteja necessari. A la zona d'imants s'extreuen els materials fèrrics. Els detectors automatitzats duen a terme la depuració definitiva. Després el vidre ja és a punt per crear nous envasos idèntics als de vidre elaborat amb matèries verges.

Pel que fa als envasos de plàstic i metall, es col·loquen al bujol groc i al blau, respectivament. Es poden deixar envasos de refrescos i aigua mineral, suavitzants, detergents, llaunes, brics, bosses, paper transparent, taps de pots i ampolles. En canvi, no s'hi dipositen els envasos de porexpan, aerosols, de pintures o productes químics, pneumàtics, petits electrodomèstics i productes d'informàtica que continguin tinta.

Un cop recollits es porten a les plantes de triatge, on se'n separen els diferents materials. En una cinta transportadora s'estripen les bosses i se separa el paper transparent, envasos fèrrics i envasos metàl·lics. Es compacta cada material seleccionat i s'embala per emmagatzemar-lo i distribuir-lo. Es transforma en bosses i envasos de plàstic de tota mena. No es produeixen però, envasos destinats a l'ús alimentari. De les llaunes metàl·liques surten ma-

terials per a la construcció.

Com a brossa orgànica classifiquem les restes de verdura, fruita, peix, carn, taps de suro, paper de cuina i tovallons de paper usats. No van al bujol per a l'orgànica les burilles, compreses, bolquers, pols d'escombrar, paper transparent, cotó fluix, bolígrafs i llapis usats. Totes aquestes restes orgàniques es porten a l'Ecoparc de la Zona Franca, on se'n fa una gestió controlada, per convertir-les en compost. Del compostatge de la brossa orgànica s'obté un adob útil per a l'agricultura i la jardineria, per això cal no llençar líquids.

Com a conclusió, cal recordar que si tots hi col·laborem farem dia a dia una Barcelona més neta. M'agradaria acabar amb una antiga dita africana que diu: Molta gent petita, en molts petits llocs, faran coses petites, que canviaran el món. Gràcies per participar-hi. 🗑️

← Una prova de reacció al foc d'una catifa (norma UNE 23721). Assaig de radiació.

LES PRÀCTIQUES UNIVERSITÀRIES DEL LABORATORI DEL FOC

Al laboratori de la universitat es desenvolupen les normes de reacció al foc, classificació segons la norma UNE 23727.

CLASSIFICACIÓ D'ASSAIGS DE COMBUSTIBILITAT

NO Combustibles: M0

Combustibles	- No inflamable M1	- Inflamable
		- Difícilment inflamable M2
		- Medianament inflamable M3
		- Fàcilment inflamable M4

Es poden donar casos en els quals els materials no es puguin classificar en cap d'aquestes categories, com per exemple en el cas de materials amb paràmetres superiors a la classe M4.

← Aparell per a l'assaig de no combustibilitat, que forma part del material cedit a la UPC

El relleu universitari del Laboratori del Foc

Es els equips de l'antic Laboratori del Foc de Bombers, ubicat fins el 2000 al Parc de l'Eixample, funcionen ara a una de les aules de pràctiques de l'Escola Universitària Politècnica d'Enginyers de Construcció, a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

El nexa d'aquesta reutilització ha estat Joan Carles López, que va ser cap del Laboratori del Foc de 1987 a 1989 i cap de l'SPEIS fins a 1995.

A partir de la seva etapa com a professor adscrit a la UPC, i ajudat per la bona relació mantinguda amb el personal de l'SPEIS, es va encetar un conveni de

La relació de Joan Carles López amb Bombers l'ha portat a col·laborar, en la seva etapa de docent, en un conveni de col·laboració entre UPC i SPEIS per utilitzar els equips del Laboratori del Foc a la Universitat.

col·laboració entre Bombers de Barcelona i la universitat. L'acord preveu la cessió de l'equipament de l'antic Laboratori del Foc a la

universitat per a les pràctiques dels estudiants d'Enginyeria de la Construcció.

L'Ajuntament de Barcelona i la UPC van arribar a un acord perquè tots aquests equips, que s'havien deixat d'utilitzar al cos de Bombers, es fessin servir sota un conveni de col·laboració a la universitat.

La iniciativa s'ha engegat amb l'esperit que els estudiants d'Arquitectura i Enginyeria poguessin estar assabentats dels temes relacionats amb la reacció al foc. A més, es pretén potenciar un vessant d'investigació sobre la problemàtica existent en l'inici i la propagació del foc.

Es tracta d'una iniciativa innovadora a Catalunya at Espanyol, ja que, fins el moment no existia cap assignatura per als futurs professionals de la construcció que tractés la reacció al foc dels materials. És un pas important en la prevenció d'incendis i en la dotació d'entitats públiques per a aquesta comesa.

Continuar la tasca

En aquest sentit, Joan Carles López destaca la importància de continuar aquesta tasca ja que "el de Bombers de Barcelona va ser el primer laboratori del foc en un cos de bombers de tot l'Estat" i segons López, "és un precedent històric important que hem de continuar". Actualment existeixen molt poques universitats amb iniciatives semblants a Espanya.

Entre el 2001 i el 2002 es va tramitar l'acord i es va començar

el període per a la instal·lació dels equips del Laboratori del Foc a l'Escola d'Enginyers de Construcció de la UPC. En aquest procés, han estat fonamentals les col·laboracions dels membres de l'SPEIS.

Tot ha quedat enllestit per al curs 2002-2003, que ja compta amb les instal·lacions per a les pràctiques del seu programa docent.

Després de gairebé nou mesos de funcionament, López valora l'experiència com a molt positiva, "els alumnes han descobert que hi ha un nou món", sobretot en la vessant preventiva, perquè l'anàlisi sempre s'ha enfocat a l'incendi pròpiament dit, però encara no està tan present "el desenvolupament d'una cultura preventiva".

En aquesta línia, López va destacar la importància de fomentar entre el col·lectiu d'estudiants de la construcció la idea que el millor sinistre "és el que

es pot prevenir i mai es produeix". Per aconseguir aquesta cultura preventiva, López va opinar que s'ha d'inculcar la previsió als professionals i assolir que "l'arquitecte o aparellador tinguin present tot el referent a la prevenció i seguretat dels ocupants i els equips de rescat en la conceptualització del projecte".

En un futur, l'Escola d'Enginyers de la Construcció s'ubicarà al nou Campus Universitari de Llevant, a la zona Fòrum.

Aquesta serà una bona ocasió per posar en pràctica tot allò relacionat directament amb la prevenció en l'edificació, i contemplar les noves legislacions.

Existeix ja un esborrany de nou document marc d'edificació, desenvolupat segons la LOE (Llei d'Ordenació de l'Edificació) del 99, on s'establia un termini de dos anys per a l'elaboració d'un codi tècnic. En l'actualitat, el codi està pendent d'obtenir l'aprovació definitiva. 🚒

LA CLASSIFICACIÓ PROVA DE CARROS + PROVA DE MÀNEGUES = TEMPS FINAL

PRIMER	BOMBERS DE BARCELONA:	00:31,6 + 1:01,9	= 1:33,5
SEGON	BOMBERS DE MANRESA:	00:36,1 + 1:01,5	= 1:37,6
TERCER	BOMBERS DE L'HOSPITALET:	00:31,1 + 1:09,2	= 1:40,3

⇒ Carme San Miguel rep els regals dels seus companys durant l'acte.

← L'equip de muster de Bombers de Barcelona en acció

↓ L'equip ciclista de Bombers de Barcelona va participar a la Marxa Cicloturista

34

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Èxit a Manresa

L'equip de muster de Bombers va guanyar la prova celebrada el passat 18 de maig dins dels actes de commemoració del 150è aniversari dels bombers de Manresa. Els de Barcelona van superar als de Manresa i l'Hospitalet de Llobregat.

Aimitació dels WP&FG, la competició es va estructurar en dues mànegues. El guanyador va ser l'equip amb el millor temps de mitjana en les dues fases de la prova. El conjunt de l'Hospitalet va anotar-se la millor marca en l'estirada del "carro portamànegues", mentre que a la prova de "brigada" el millor temps va ser dels de Manresa. Al final però, l'equip de Bombers de Barcelona, format per **Carlos Bermúdez**, **Israel Caldera**, **Víctor Dobaño**, **Álvaro**

Pérez, **Raúl López** i **Emili Roura**, va demostrar una major regularitat i es va imposar per una millor mitjana de temps.

L'equip de muster de l'SPEIS acumula dues victòries en dues competicions. Dues setmanes abans, Bombers de Barcelona havia guanyat el segon campionat de muster, celebrat en el marc del II Aplec de Bombers a Cambrils (Tarragona).

Les competicions han servit d'entrenament a competidors, jutges i organitzadors, per als Jocs Mundials de Barcelona. 🚒

Proves de ciclisme per a bombers

Nou ciclistes de l'ACE de Bombers de Barcelona van participar en la XVII Marxa Cicloturista Internacional per a bombers, celebrada a Mallorca del 12 al 16 de maig. La prova va comptar amb la participació de 186 ciclistes, en un total de quatre etapes. Al final d'aquesta edició, els bombers d'Alacant van recollir el testimoni per organitzar-ne l'edició del 2004.

Posteriorment, el 17 i 18 de maig es va celebrar el Campionat d'Espanya de Ciclisme per a bombers. En aquesta competició, **Francisco Martínez** i **Pere Tortosa** van obtenir el segon i tercer lloc a la prova de ruta i a la de contrarrelotge. 🚒

Adéu de la regidora

Carme San Miguel va celebrar el seu comiat a la regidoria de Seguretat i Mobilitat, amb una petita festa per a familiars, amics i companys de feina que va tenir lloc a la Casa Elizalde el passat 12 de juny.

Després de gairebé vuit anys al capdavant de la regidoria de la Comissió de Seguretat i Mobilitat, Carme San Miguel diu adéu al seu càrrec.

El passat 12 de juny, San Miguel va celebrar una festa de comiat a la casa Elizalde, envoltada de tots els seus companys, amics i familiars.

Durant l'acte, **Conxita Irujo**, secretària de San Miguel, i **Hermilo Larumbe**, com a representant de les entitats del Pacte per la Mobilitat, van lliurar-li un

ram de flors, un trofeu i una figura de regidora de paper matxé, portant la revista La Municipal sota el braç. Posteriorment van dedicar-li unes paraules afectuoses.

Per la seva banda, San Miguel va agrair el suport de tots en la seva etapa com a regidora i va emplaçar-los a continuar aquesta bona relació en properes col·laboracions.

Carme San Miguel deixa la regidoria i es concentra ara en la presidència del consorci dels X World Police and Fire Games.

↑ *San Miguel va rebre com a presents un ram de flors, un trofeu i una figura de regidora de paper matxé*

Els Jocs Mundials de Polícies i Bombers se celebraran a Barcelona del 27 de juliol al 3 d'agost.

Com a balanç de la gestió municipal a l'SPEIS, San Miguel va destacar l'"evolució que ha sofert el cos de Bombers" cap a una "major tecnificació" i una "potenciació progressiva de la formació dels seus professionals". 🚒

L'Institut Francès-Alemany d' Stuttgart visita Bombers

El 25 de febrer un grup de joves i educadors de l'Institut Francès alemany d' Stuttgart va visitar el Parc Central de Bombers de Barcelona. Aquesta visita s'emmarca dins del Pla Jove Formació-Ocupació i el programa municipal "La integració social dels joves, mitjançant l'educació, l'ocupació i les millores de la mobilitat". Aquest pla afavoreix els processos de transició escola-treball de joves que finalitzen l'educació secundà-

ria obligatòria. La col·laboració entre l'Institut Francès-Alemany de Stuttgart i l'Institut Municipal d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona va finalitzar amb una estada a Barcelona d'un grup d'alumnes del centre alemany, que van visitar, entre altres dependències municipals, la caserna de l'Eixample de Bombers de Barcelona. Els convidats van fer una ruta per diferents instal·lacions del Parc, com el museu, les dotacions de bombers i els equipaments.

El moment més emotiu va ser la visita al Cau del Jubilat, ja que una de les noies del grup col·labora com a voluntària en serveis d'emergència semblants als dels cossos de bombers a la seva ciutat (Heilbronn). La trobada amb membres del Cau del Jubilat i la visita al museu exposició de records de cossos de bombers, va desembocar en un intercanvi d'impressions sobre interessos comuns. L'estudiant va donar al Cau amb un distintiu dels bombers de la seva ciutat.

Bombers al VI Congrés de Serveis d'Emergència

El 23, 24 i 25 d'abril es va celebrar a Màlaga el VI Congrés de Serveis d'Emergència. Sota el títol "Els Serveis de Bombers en el Tercer Mil·lenni", el congrés es va estructurar en tres blocs bàsics, sobre l'organització dels serveis de bombers; les noves tècniques i nous equipaments i el concepte de sostenibilitat i tractament de sentències judicials a Bombers. En el primer bloc, Joan Pedreny i

Joan Asin, van explicar el conveni de l'Ajuntament amb l'Autoritat Portuària i les millores que representa tant en formació com en mitjans per al Servei. Al segon bloc, centrat en noves tècniques, tecnologies i equipaments, Jesús Martínez Armesto i José Ramón Carne van exposar la millora en les extincions d'incendis interiors que es vol introduir al Servei. Com a clausura es va tractar el desastre del Prestige.

Jornada de Riscos Psicosocials

El 28 de febrer es va realitzar al Parc de l'Eixample de Bombers de Barcelona la primera Jornada de Riscos Psicosocials, organitzada per l'Agrupació Sindical de Bombers de CCOO de l'Ajuntament. L'objectiu d'aquesta sessió informativa era introduir dins del col·lectiu una línia de formació i debat a l'entorn d'aquesta matèria, desconeguda abans que al maig es realitzés l'avaluació de riscos psicosocials.

Nova autoescombradora

El Parc de l'Eixample s'ha dotat d'una autoescombradora automàtica Nilfisk Oberling BA 750ST per a les tasques de fregat i eixugat. L'autoescombradora incorpora l'opció de fregat "un sol toc", triple protecció contra la corrosió i comandaments d'automatització de muntatge i retirada sense mans del raspall. Aquesta nova eina de neteja dels parcs de l'SPEIS és respectuosa amb el Medi Ambient i no contamina perquè utilitza energia elèctrica. L'aparell s'alimenta de bateries que es carreguen en dotze hores i disposa d'una autonomia de set hores en funció del treball. Permet treballar a 5,8 Kg/cm2, i és regulable en

nou punts. Després de provar-la al Parc de l'Eixample, es va estandaritzar la velocitat de fregat en el punt sis. El seu transport es pot fer a velocitat ràpida -fins a 5,3 km/h en posició de descans i 4,9 km/h en treball-. Té capacitat per a 91 litres en dos dipòsits, i està equipada amb protecció especial

↑ L'autoescombradora BA 750 ST

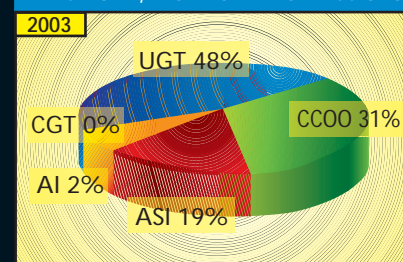
anti-esquitxades. L'autoescombradora ocupa 1'63 m. de llarg, 1'12 d'alt i 0'76 m d'ample. Es farà servir a les sales d'utils de l'Eixample, Vall d'Hebron, Zona Franca, Sant Andreu, Drassanes, i llevant.

Eleccions sindicals a l'SPEIS

Als eleccions sindicals del 27 de març a Bombers de Barcelona, UGT va obtenir el 48% dels vots. CCOO, amb un recolzament del 31% dels vots, es va confirmar com a segona força sindical. El percentatge de participació va ser d'un 63% als parcs de l'SPEIS.

NOVA REALITAT SINDICAL A BOMBERS DE BARCELONA, DESPRES DE LES ELECCIONS

El 'No a la guerra' de Bombers

Durant l'ocupació dels Estats Units sobre l'Iraq, Bombers de Barcelona va sumar-se a les manifestacions pacífiques ciutadanes contra la guerra. Els bombers van lluir una pancarta amb "Bombers diu no a la guerra" a l'entrada del Parc de l'Eixample. Així, tothom que passava pel carrer Provença, entre Villarroel i Casanova, podia veure la manifestació permanent de rebuig a la guerra de l'SPEIS, que va romandre fins al final de la guerra.

"RECLUTAS STORIES"

AAAAHHHH.....
PREPARAD LA SALA DE PARTOS
QUE ME SIENTO LA PROXIMA PROMOCION
DE LOS 25 MIL...!!

DATE PRISA
EN COLOCAR A ESTOS
QUINCE QUE TE TRAIGO
15 MAS...!!!!

DEJALOS AQUI
Y ATIENDE A LA SEÑORA
BARCELONA QUE ALGO BERREA...
DESPUES DE ONCE AÑOS
NO VEAS LAS GANAS QUE
TRAEN ESTOS...!!

...QUEREEEMOS FUEGOS
QUEREEEMOS FUEGOS...

VENGA...CIRCULANDO!
Y NO QUIERO OIR
OTRA VEZ ESO DE "PAPA"...!
QUE SOY VUESTRO
SARGENTO OS DIGO...!

Per David Zapater

Institut de cultura ■ **FESTIVAL D'ESTIU DE BARCELONA**
del 25 de juny a l'1 d'agost

www.grec.bcn.es

TEATRE GREC Dagoll Dagom / Youssou N'Dour / Mayte Martín i Belén Maya / Olga Guillot / Bebo Valdés i Diego *El Cigala* / Qawwali Jondo / Electra / Jan Fabre / Lear / Ute Lemper / Eliane Elias Expanded Trio/ Jane Birkin/ Nina / Lisboa Central Cafè / **CONVENT DE SANT AGUSTÍ** Agustí Fernández Quartet / Solos / Diego Amador / Lluís Vidal Sextet / Divertimento / La Papisa / Flamenc al Convent / Banda Municipal de Barcelona / Animalmusic / **ARTENBRUT TEATRE** Follies / **BARCELONA TEATRE MUSICAL** Julio Bocca / **BROSSA ESPAI ESCÈNIC** Benvinguda al consell d'administració / **GUASCH TEATRE** El muntaplats / **JOVE TEATRE REGINA** La cigala i la formiga / **L'ESPAI** Gossos / Roberto Oliván / Orquestra Popular de Càmara / **PARC D'EUROPA (STA. COLOMA DE GRAMENET)** Hop Style Festival / **L'AUDITORI** Temps Moderns / Swiss Army Band i Banda Municipal de Barcelona / Orquestra Simfònica del Vallès / Jove Orquestra Nacional de Catalunya / Quartets del món / Wynton Marsalis Septet & Chano Domínguez Sextet / Herbie Hancock Quartet / Cassandra Wilson / OBC i Michel Camilo / **PAILEBOT SANTA EULÀLIA. MOLL DE LA FUSTA** Teatre a la mar / **MERCAT DE LES FLORS** L'hora en què res no sabem els uns del altres / Borges / Camut Band / Cicle Global 2003 / Mal Pelo / **PISCINA MUNICIPAL DE MONTJUÏC** Un sueño de agua / **PISCINES BERNAT PICORNELL** Cinema i bany / **PLAÇA DELS ÀNGELS** baba. Festival de la Creativitat Barcelona 2003 / **SALA BECKETT** Asphyxies / Refugi / **SALA MUNTANER** Infantillatges / Vermell, negre i ignorant / **TEATRE LLIURE - ESPAI LLIURE** Sobre la bellesa / **POBLE ESPANYOL** King Crimson / Ibrahim Ferrer / Dusminguet & La Cabra Mecànica / Orishas & Carlos Jean / Nit africana / Jarabe de palo / Morcheeba / Juanes / **TEATRE LLIURE - LLIURE DE GRÀCIA** / El Mestre i Margarida / Nats Nus / **TEATRE LLIURE - TEATRE FABIÀ PUIGSERVER** Babelle Hereuse / Philippe Decouflé / Querelle / Gelabert-Azzopardi Cia de Dansa / **TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA** Tanztheater Wuppertal Pina Bausch / **TEATRENEU** The Tragedian / **TEATRE OVIDI MONTLLOR** Oh les beaux jours / Plan B / IT Dansa / Erre que erre / XV Europa Cantat / Thomas Noone Dance / **TEATRE POLIORAMA** Color Cia. de Dansa / **TEATRE PRINCIPAL** Gore / **TEATRE ROMEA** Ta main dans la mienne / JRS / **TEATRE TANTARANTANA** Vides de tants / Just la fi del món / **CCCB** Elogi de la Pintura: Mapamun.dos / Teatro de los Sentidos / Dies de dansa / Atraccions Montalegre / **TEATRE VICTÒRIA** Compañía Nacional de Danza 2 / **TEATRE ZORRILLA (BADALONA)** La Pata Negra / **VERSUS TEATRE** Migracions.es / **VILLARROEL TEATRE** Via Gagarin / **BIBLIOTEQUES DE BARCELONA** Converses

Grec2003
TEATRE.MÚSICA.DANSA

Ajuntament de Barcelona

1er Premi
de *Narració Curta*
Edició 2003

FAHRENHEIT 451
REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

El Premi de narració curta Bombers de Barcelona va ser convocat el desembre de 2002 a través de la revista dels bombers Fahrenheit 451 i hi podien participar tots els qui formaven part del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament (SPEIS) de l'Ajuntament de Barcelona. La seva idea inicial va ser aprofitar la capacitat creativa dels seus membres i promoure la participació. En aquesta primera edició, amb un primer premi dotat de 1200 euros i dos accèssits de 150 euros, el tema de la convocatòria ha estat "El món dels bombers". En aquest recull us presentem els tres textos guanyadors.

Relació de premiats:

PRIMER PREMI dotat amb 1.200 euros a la narració titulada:
"Diàleg", de Joan Andrés i Vélez

ACCÈSSIT dotat amb 150 euros a la narració titulada:
"A la chica de la bata azul", de David Zapater Gallego

ACCÈSSIT dotat amb 150 euros a la narració titulada:
"Hoy llueve ", de José R. Carme Luesma

Resta de narracions a concurs:

Reflexions i records d'un vell bomber, de Miquel Bàdenas

Mono suceso, de Manuel Carracedo

Un bomber de Barcelona durant la Setmana tràgica, de Xavier Garcia

El bombero y el artesano, de J. Antoni Medalla

Espurna de vida, de M. Mercè Monsonís

Un conte didàctic, de Jaume Morgó

Composició del jurat:

Carme San Miguel, Regidora presidenta de la Comissió de Seguretat i Mobilitat

Blas Alascio, Gerent del Sector de Via Pública

Antoni Pallarés, Director de Bombers de Barcelona

Montse Radresa, Directora de la revista Fahrenheit 451

Eva Llorach, Cap de Comunicació i Qualitat Sector Via Pública

Josep Barjuan, Serveis Generals Bombers de Barcelona

Maruja Torres, Escriptora i periodista

David Castillo, Escriptor i periodista

Berta Thomas, Gerent de Sassatex

Barcelona, maig 2003

Amb la col·laboració de:

Diàleg

Autor: *J.Andrés i Vélez*

- Manel, estàs aquí? Manel, em sents?
- Si, Àngel, et sento.
- Què fort, estem vius!
- Si. Com estàs?
- No ho sé, em sembla que estic sencer. I tu, estàs bé?
- Crec que sí. M'he fet un cop al cap. Sort del casc. El demés em sembla que està tot bé. Hòstia! no puc moure les cames!
- No fotis. Espera que encendré la llanterna. No, no se m'encén. S'haurà trencat amb la caiguda. Encén la teva.
- No la trobo. Ha d'estar per aquí. Això està molt fosc. Ja l'he trobat! Si, funciona. Tu, fas mala cara, segur que estàs bé?
- Em fa mal tot, però i les teves cames? Et notes els peus?
- Tranquil, sí que me'ls noto. Les tinc atrapades amb una biga o un armari, o no sé què és això.
- Espera, em trauré l'aparell respiratori, sinó no em puc moure. Així millor. A veure, deixa'm la llanterna. S'ha format com una cova. I la biga que t'atrapa les cames és la que ens ha salvat. Intentaré arribar a les teves cames per a alliberar-les, però això és molt estret.
- Primer demanem auxili, que sàpiguen que estem vius.
- Sí, tens raó. Àngel per sergent Robert, Àngel per sergent Robert, em sents? canvi... Aquí l'Àngel, algú em sent? Això no funciona. Si algú em sent, el Manel i l'Àngel estem vius i atrapats entre la runa, canvi.
- Aquest walkies són una porqueria. Haurem de cridar: Aquí!, Auxili! estem aquí!
- Aquí, estem aquí!
- Res, no ens sent ningú. Què haurà passat? El foc sembla que era al soterrani. S'haurà ensorrat tot l'edifici?
- Segur que hi ha més gent atrapada. Tant de bo hagin pogut sortir tots a temps. El Robert estava al vestíbul quan ens ha fet pujar a fer la revisió de l'escala. Els altres

1er Premi de *Narració Curta*

estaven preparant la línia de mànega. Potser encara estaven tots a fora, això ha anat molt ràpid.

- No, com a mínim hi havia el Pedro i l'Andreu que baixaven cap el soterrani amb la mànega. I tal i com és l'Andreu, hauran anat ben endins, fins a trobar el foc.
- No entenc com s'ha ensorrat tot tan de sobte, sense que ningú donés l'alarma. Per què ens han fet entrar si podia ensorrar-se?
- Acabàvem d'arribar. Potser l'incendi feia estona que cremava, i ningú se n'havia adonat. O potser hi ha hagut una explosió. A més, a aquestes hores segur que hi havia gent als pisos. Havíem que revisar l'edifici.
- Tornem a cridar: Auxili! Auxili! estem aquí! ... Sents alguna cosa?
- Res. L'únic que se sent és la runa que s'escorre entre les bigues.
- Va, intentaré arribar a les teves cames. No, no hi arribo. Si pogués moure aquesta biga.
- No toquis res. Ja estem bé així. Ja vindran a buscar-nos.
- Que ja estem bé? Tenim tones de runa a sobre nostre, i tu amb les cames atrapades, i dius que ja estem bé?
- Home, podríem estar millor. En lloc d'haver vingut aquí, podríem estar acabant la paella que hem deixat a mitges, que per cert avui t'havia sortit molt bona. O podríem estar a casa amb la dona, o ...
- O a Honolulu. Tu estàs delirant. Espera que em trec els guants i miraré si tens febre.
- Calla, què és aquest soroll? Eh, estem aquí! Auxili!
- ...
- Devia ser un assentament de la runa. No poden venir tant aviat a buscar-nos. Primer hauran d'apagar l'incendi i després hauran d'assegurar-se que tot està estable abans de començar a desenrunar. Poden passar hores.
- Doncs apaga la llanterna, sinó s'acabarà la bateria.
- Collons! un altre cop a les fosques. Quan torni a néixer no vull ser bomber.
- Si sortim d'aquesta hauràs tornat a néixer.
- ...
- En què penses?
- No t'ho creuràs, estava recordant les últimes vacances, quan portava a la meva filla a coll. Encara no sap parlar, jo li anava cantant cançons i ella anava fent sorollets d'alegria. Saps, Manel, vull sortir viu d'aquesta per poder tornar a sentir aquests sorollets, i poder-los recordar quan sigui vell.
- Ep! Què és aquesta llum? Àngel, que ja els tenim aquí. Desconfiaves dels nostres companys? Ei! que som aquí! que som aquí!

A la chica de la bata azul

Autor: *D. Zapater Gallego*

Por unos instantes dudé en bajar a buscarte...
ni tan solo teníamos la certeza de que estuvieras ahí ...
tanto el acceso como las condiciones para ello... daban miedo...
Si estabas dentro de aquel infierno...no podías estar con vida.
El tiempo transcurrido... el lugar... el humo... el calor...jugaban en tu contra.
Era evidente... si estabas... ya no estabas.
Eso era lo que en mi interior se repetía...por lógica, por experiencia... por miedo.
Un compañero tomó la iniciativa...otro le siguió...un tercero más...creo...
Profesionales... valerosos... temerarios?... Se fueron sin pensarlo por aquel agujero a
por ti.
Se me adelantaron... dieron el paso que tocaba dar.
Al rato... gritos... "luz!...cuerdas!...que baje otro!...la hemos encontrado!"
No encontraba ni la escalera... y el primer peldaño?...
el humo no me dejaba ver ni mis propios pies...
aquel puto agujero lo escupía caliente...veloz...oscuro...
Tan oscuro como claro era lo que me iba a encontrar ahí abajo.
Bajé... y al llegar a tu lado te pisé..... no te quejaste.
Te rodeé con mis brazos..... no me lo impediste...
Nos arrastramos hacia la salida...Los otros buscaban más gente...fuego... no sé.
Nos quedamos solos..... un breve y eterno minuto...
Cogí la linterna y te iluminé...Apareció tu rostro...dejando intuir donde te había
sorpresa el incendio...No había quemaduras...no había mueca de sufrimiento...

1er Accèssit de *Narració Curta*

Me quité el guante, buscando algún signo de vida. Palpé tu cuello...
una arteria...una vena...lo que fuera..... una señal!

Mientras bajaban la cuerda para izarte, rezaba por equivocarme...
al no encontrar tu pulso.

Peso, calor, oscuridad, tensión ...De rodillas te incorporé, de espaldas a mi pecho,
costaba tanto mantenerte simplemente en esa postura...

Tu cuerpo, tu cabeza, tus brazos...hacían lo imposible por no dejarse atar,
se esforzaban por no colaborar, por desplomarse al suelo... Suerte de un compañero.
Mientras tanto,tu bata azul empapada se desprendía con nuestros torpes movimientos.

Tu saliste primero...

Cuando recuperé la visión, en cubierta...allí estabas... tendida, semidesnuda,
con los bomberos, con tu capitán...Sus caras mostraban derrota.....

De nada sirvieron el masaje cardiaco, el aire... las atenciones del sanitario...
su voz y sus conocimientos sentenciaron mi ánimo, aquel hilo de esperanza,
confirmando lo real, lo lógico, lo previsible... con un "No hi ha res a fer" ...

Verte ahí tendida era duro...triste...Con el barco quemando por dentro
y con todos nosotros en su cubierta, tuve la sensación de silencio, de quietud,de respeto...
un sentimiento general diferente a otros servicios con víctimas.

Al girarme vi a tu capitán, de pie en un sitio elevado.

Ya estaba allí antes de bajar a buscarte, testigo inmóvil e impotente de lo que sucedía.
Se tapaba la cara con las manos...No recuerdo sus rasgos, no recuerdo su expresión...
Estoy convencido que no entendió mi idioma... ni mis palabras... pero si mis intenciones,
sólo extendió una mano... No hizo falta más.

Dale, cuanto te llegó la hora... simplemente estabas dormida...quizás soñando con los
seres queridos que aguardaban a miles de kilómetros...

A ellos...diles en sus sueños...en su pena por tu pérdida... que no ha habido sufrimiento...
que no ha habido dolor...ni tan solo fuego... ni tan solo humo...

Que sigues en Barcelona...en tu camarote del Lamu, descansando...
pensando felizmente en ellos...

Cuando bajamos a tierra a reponer nuestros equipos,
me encontré al compañero que te localizó...

"estaba estirada encima de la cama...le pilló durmiendo"

1er Accèssit de *Narració Curta*

“la pobre no se ha enterado de nada”

Me dieron ganas de llorar...

Lo hice más tarde... solo. Regresando a casa en moto, oculto por el casco y la velocidad.

En otra vida... en otras circunstancias,

te hubiera tenido en brazos como amiga, como hermana, como compañera...

en un acto de amistad, de felicidad, de cariño, de complicidad... Quien sabe...

En esta vida la desgracia se cebó con nuestras inocencias. Tu te llevaste la peor parte.

Ese minuto contigo me acompañará y estará presente en próximos servicios...

me ayudará a seguir mejorando como bombero... a seguir creyendo en esta vocación,

en estos compañeros, quienes con su valor y entrega hicieron posible... al menos...

que regreses a casa..., donde te puedan rendir honores, respeto y cariño... en tu despedida,

hacia aquel lugar que todos de una manera u otra debemos ir... algún día.

Tu sigue descansando, sigue soñando... sobre tu cama... envuelta en tu bata azul ...

.....” Descansa en paz, pequeña Dale”

Hoy llueve

Autor: *José R. Carme*

Hoy llueve.

Los días de lluvia son días muy propicios a la melancolía.

Dicen que la melancolía es el portal de los recuerdos.

Repasando mentalmente intervenciones pasadas percibo que existe un factor común en muchas de ellas que creo puede ser el elemento que conforme el carácter tan particular que encontramos generalmente en los bomberos y que es capaz de crear vínculos entre nosotros sin tener en cuenta fronteras ni idiomas. Este factor común es la amplia variedad de sensaciones que se experimentan en el transcurso de un mismo servicio.

Mi mente se detiene en una intervención que duró varios días y en la que a lo largo del tiempo se sucedían sin intervalo situaciones que nos producían sensaciones de todo tipo: satisfacción, alegría, esperanza, expectación, miedo, desasosiego, desesperanza, cansancio, solidaridad, tristeza, etc., todas ellas resultado de hechos diarios que resultaban: trágicos, cómicos, penosos, esperpénticos, desastrosos, gratificantes, desmoralizadores, etc.

Quiero relataros esta intervención.

Lluvias de la intensidad de la que hoy cae en Barcelona se habían mantenido varios días en distintas zonas de la península

Los ríos de todo el Noroeste español sufrían crecidas importantísimas y había muchas zonas inundadas.

En un puente sobre el río Orbigo en la carretera de Galicia y muy cerca de Benavente, ocurre una tremenda desgracia. Un autocar con escolares procedentes de un colegio de Vigo que regresaban de pasar juntos las vacaciones de Semana Santa, se precipita al río quedando completamente cubierto por las aguas.

Muy pocos escolares y profesores pueden salir con vida.

De forma inmediata se alerta a los grupos de rescate especializados para intervenir en la recuperación de los accidentados.

Se desplaza al lugar un amplio dispositivo de buceadores del Centro de Buceo de la Armada Española y un importante grupo de Buceadores de Bombers de Barcelona.

2on Accèssit de *Narració Curta*

Al iniciar los trabajos experimentamos al mismo tiempo dos sensaciones contrapuestas:

- Confianza en nuestra capacidad de trabajo y duda ante la fuerza del agua.

Dadas las condiciones del río y la extensión de la zona a rastrear se prevé que el trabajo durará varios días y se pide colaboración al ejército y a otras fuerzas de seguridad. Se ofrecen voluntariamente otros buceadores y personas de diversos lugares vecinos al lugar de la tragedia, también participa un helicóptero del S.A.R. para rastrear desde el aire.

Soldados del batallón de Pontoneros de Zaragoza y Guardia Civil, rastrean los márgenes de la zona inundada y los buceadores iniciamos la búsqueda partiendo del puente en una zona aproximada de tres kilómetros río abajo.

Como podéis suponer en aguas absolutamente opacas el único sentido disponible para la localización de los cuerpos es el tacto. En esa situación la concentración es absoluta, el buceador se deja arrastrar por la corriente intentando ocupar con brazos y piernas el mayor espacio posible para tropezar con un cuerpo. En cualquier momento se puede producir el contacto. Son situaciones de tensión total.

- Hace tres días que rastreamos sin encontrar ningún cuerpo.

Cuando se prolonga el tiempo de trabajo y no se obtienen resultados positivos se replantean los métodos y se repiten acciones que se consideran adecuadas, pero en un rincón de la mente de cada uno de los bomberos aparece el fantasma de una sensación de desaliento que se alimenta con el cansancio producto de las horas de trabajo y la tensión a que se está sometido.

Los familiares de los chicos desaparecidos están presentes en la zona, desesperados por que no se encuentran los cuerpos y colaboran en el rastreo de los márgenes. Verlos trabajar nos hace redoblar los esfuerzos.

- El ejército ha instalado un campamento de intendencia con toda clase de servicios (cocina, duchas, etc.) capaz de dar servicio tanto a militares como a civiles.

De las relaciones con el Altísimo se encargan un sacerdote civil y otro militar. Ofrecen cada día misas y rogativas pidiendo a Dios por que nos ayude y nos dé fuerza en nuestros trabajos.

En todos los parlamentos de ambos religiosos se intenta ayudar en su dolor a los familiares y dar moral a los equipos de rescate.

De otro tipo de relaciones con el "más allá" se encargan meigas y videntes que con presencia física en el lugar o mediante mensajes al centro de mando de la operación dan indicaciones diarias de que zonas deben rastrearse.

- Creemos que es prioritaria la búsqueda en las zonas más peligrosas del río, zonas con mucha corriente en las que hay obstáculos, árboles, taponamientos de elementos arrastrados por la corriente, etc. en los que puede haberse quedado enganchado alguno de los niños desaparecidos. La situación de riesgo es absoluto, pero es posible que en esas zonas tengamos la primera recompensa.

Desde el helicóptero se repasa la superficie inundada esperando localizar algún bulto que pueda parecer un cuerpo. Dos buceadores van en el helicóptero para poder saltar al agua en caso de que algún objeto arrastrado por la corriente resulte sospechoso.

Cuando un buceador debe saltar al agua el piloto desciende hasta una altura que él considera adecuada para la seguridad del helicóptero, no obstante dar un salto para atrapar un objeto que puede ser o no un cuerpo, desde una altura que a nosotros siempre nos parecía excesiva por no saber la profundidad en esa zonapuesacongojaba.

- En un remanso del río y completamente cubiertos por el lodo encontramos los primeros cadáveres y con ellos pistas para organizar de forma más efectiva el rastreo.

Este día por la tarde y al día siguiente por la mañana en los actos religiosos los dos sacerdotes agradecen la ayuda divina. El sacerdote civil nos indica que finalmente Dios está ayudándonos en el trabajo y el capellán militar nos arenga y nos exige el máximo esfuerzo ya que dice que el Todopoderoso nos ha dado una señal que demuestra claramente que está de nuestro lado.

Con renovada moral se continúan los trabajos.

- En pocos días se recuperan todos los cuerpos excepto los de cinco niños.

En sus trabajos de colaboración adivinos, videntes y meigas parecen ponerse de acuerdo al atardecer de cada día, cuando los buceadores empiezan a retirarse. Posiblemente es el momento más propicio para las conexiones astrales y siempre hay alguno que asegura conocer donde están localizados los cuerpos dando detalles como **“un buceador ha estado sentado en un tronco encima de un niño”**. Esto significa que el mando de la operación convoca una reunión urgente de buceadores y a la pregunta de **“alguno de vosotros se sentó durante el día de hoy en un tapón de maderas y troncos en algún rincón del río”**, iniciar un repaso de todas esas zonas, siempre con resultados negativos, pero siempre con la atención expectante de los familiares.

- Carmiña es una mujer gallega no demasiado joven. Se ha estado medicando durante 18 años para poder quedar embarazada y tener un hijo. Cada día se acerca a los buceadores y con lágrimas en los ojos nos dice **“me devolveréis a mi hijo”**.

Podéis imaginar la sensación que se siente en estas condiciones.

“Carmiña, por Dios que mañana lo encontramos”

- Los oficios religiosos y las arengas diarias evolucionan de tal manera que el discurso de los curas se transforma y mientras el cura civil sigue en las rogativas con nuevos argumentos, el capellán militar mirando al cielo dice: **“Señor ya no te pedimos, ¡te exigimos! que nos devuelvas los cuerpos de los niños que nos faltan encontrar”**.

Ni las rogativas ni las exigencias funcionan y nos siguen faltando cinco niños.

- El helicóptero en una falsa maniobra toca la copa de un árbol y cae en una isleta en el centro del río. La tripulación completa del aparato es de cinco hombres. Por fortuna los cinco salen ilesos del accidente.

2on Accèssit de *Narració Curta*

El capellán militar, relaciona rápidamente a los cinco tripulantes del helicóptero con los cinco niños que falta localizar y en el oficio religioso de la tarde efectúa un parlamento en el que dice que **“Dios nos ha cambiado los cinco cuerpos que falta rescatar por los cinco tripulantes ilesos del accidente del helicóptero”**.

No tenemos valor para mirar la cara de los familiares y nos preguntamos extrañados si el capellán está suspendiendo las operaciones de rescate.

- Finalmente al cabo de diez días se localizan los cuerpos de los muchachos, en un tremendo tapón de madera y restos de la inundación y en una zona completamente pantanosa que impide el acercamiento con elementos pesados. Dadas las dificultades para acceder al lugar se determina que cuando el terreno se estabilice la Guardia Civil recupere esos cuerpos y empezar desde este momento la retirada de buceadores y efectivos operativos.

Se tardó casi un mes en poder recuperar esos cinco cuerpos.

También casi un mes en recuperar el hijo de Carmiña.

- Al dar por finalizado el rescate, el Comandante del CBA organiza una fiesta de despedida para los buceadores. Casi todos tenemos llagas en piernas y brazos por efecto de las horas de contacto del neopreno con la piel, también sufrimos quemaduras en la cara por efecto del sol. Un compañero nuestro cuya piel es más blanca tiene verdaderos problemas para soportar las molestias de las quemaduras en la cara y el ATS de la marina le proporciona unas pastillas de ayuda.

Al cabo de un rato de celebración y de unos vinitos, nuestro compañero empieza a llorar desconsolado sin que ninguno acierte el motivo, él tampoco tiene ninguno en concreto pero el berrinche es cada vez mayor. Intentamos consolarlo o hacerle alguna broma y llora con más desespero.

Preocupados, decidimos llevarlo al hospital de Benavente porque creemos que está sufriendo una crisis que no damos a comprender.

Después de los primeros análisis y la conversación que tenemos con los médicos se llega a la conclusión de que todo lo que ha sucedido es que se ha mezclado un potente calmante con la bebida de la fiesta.

Dejamos ingresado al inclito y regresamos a la fiesta de despedida.

- Durante el regreso a Barcelona recibimos con satisfacción el primer reconocimiento a nuestro trabajo, pues al detenernos en Aranda de Duero para comer, se presenta ante nosotros el jefe de bomberos que al ver nuestros vehículos aparcados nos localiza y además de felicitarnos por nuestra labor nos felicita por ser el día de Sant Jordi y nos indica que él ha regalado una rosa a su mujer que es catalana.

1er Premi
de *Narració Curta*
Edició 2003

del 27 de juliol al 3 d'agost
**X Jocs Mundials de Polícies
i Bombers Barcelona 2003**

CONSORCI

www.2003wpfg.org

imatges de la història

*C*onegut popularment entre els bombers com “el galtes”, per la peculiar forma frontal, aquesta bomba-tanc data de l’any 1951. Bombers de Barcelona va adquirir tres unitats d’aquest vehicle marca Pegaso, model Z-206, i que duien els anagrames BT-8, BT-9 i BT-10. A conseqüència de l’ús i el desgast de les planxes, l’any 1969 els van haver de canviar les carrosseries. L’operació va ser duta a terme per Bombers de Barcelona als tallers de l’Eixample.

